

Samlet spørgsmålsliste fra partierne den 9. januar 2009

Socialdemokraterne

1. Der ønskes en opdeling af de enkelte danske pengeinstitutter fordelt på gruppe 1-4 – jf. tabel 1
2. Der ønskes en oversigt over solvensgraden af samtlige danske pengeinstitutter – jf. tabel 2. Opgørelsen bedes foretaget med opdeling af bankerne på grupperne 1-4.
3. Der ønskes en oversigt over størrelsen af kernekapital for samtlige pengeinstitutter. Opgørelsen bedes foretaget med opdeling af bankerne på grupperne 1-4.
4. Der ønskes en oversigt over samtlige realkreditinstitutter med angivelse af Tier 1 kapital hhv. Tier 2 kapital opgjort i mia. kr. og i pct.
5. Hvad er begrundelsen for det eksisterende loft over hybridkernekapital på maksimalt 15 procent?
6. Vurderes det, at Afviklingsselskabets nuværende kompetencer og ressourcer kan håndtere opgaven som angivet i punkt 4. Hvis ikke, hvilke ændringer foreslår regeringen.
7. Hvilken udvikling på ejendoms- og obligationsmarkedet vil nødvendiggøre at realkreditinstitutterne kan gøre brug af garantiordningen.
8. Hvor stort et maksimalt engangsbeløb vurderer regeringen, at der skal kunne udbetales til et pengeinstitut, der tilbyder at overtage et nødlidende pengeinstitut.
9. Hvilke krav kan stilles til udenlandske pengeinstitutter, der ønsker at overtage en dansk bank med statsligt tilskud.
10. Er den sidste formulering i papiret udtryk for at der ikke foretages ændringer i finansiering af bankpakke 1?
11. Der ønskes en beskrivelse af indholdet i det kommende EU-direktiv om hybrid kernekapital, herunder en nærmere beskrivelse af direktivets behandling af loftet for hybrid kernekapital.
12. Ønsker regeringen at justere reglerne for hvilke hybride kapitaltyper, der kan medregnes i beregningen af kernekapital.
13. Der ønskes en opgørelse af hvilke pengeinstitutter, der er børsnoterede, herunder deres individuelle arbejdende kapital.
14. Vil regeringen sikre – i stil med situationen i Norge i 90'erne - at der kan udstedes kongelig resolution om konvertering af hybrid kernekapital, hvis generalforsamlingerne ikke ønsker at ophæve gældende ejerskabsbegrænsninger jf. punkt 5 – eller vil manglende accept af konvertering blot betyde, at pengeinstitutterne ikke får adgang til lånekapital?
15. Hvor stort et tillæg vurderes ikke-børsnoterede selskaber at skulle betale i ekstra løbende rente.

16. Hvor stort et tillæg vurderes spare- og andelskasser at skulle betale som erstatning for manglende up-side mulighed.
17. Hvor stort et tillæg vurderes de 8 realkreditinstitutter samt skibskreditfonden at skulle betale.
18. Punkt 6 bedes uddybet.
19. Hvordan vil regeringen måle, om de kreditinstitutter, der modtager statslige kapitalindskud har strammet udlånspolitikken mere end den almindelige konjunkturudvikling tilsiger, jf. punkt 7.
20. Der ønskes en gennemgang af hvilke regler, der er for udbyttebetalinger, aktieoptionsprogrammer, golden parachutes o.l. i England og USA hvad angår de banker, der modtager statsstøtte.
21. Hvad er begrundelsen for, at ordningen gøres frivillig og ikke obligatorisk for pengeinstitutterne?
22. Hvilke mekanismer sikrer at alle større pengeinstitutter lader sig omfatte af ordningen – og dermed ikke forsøger, at sikre deres solvens via reducerede balancer?
23. Der ønskes en vurdering af, hvor mange pengeinstitutter, der vil lade sig omfatte af ordningen – og en vurdering af, hvad den løbende rente størrelse betyder for at pengeinstitutter begynder at fravælge ordningen?
24. Hvilke fordele er der for staten ved at give kapitalen som lånekapital frem for aktiekapital?
25. Betyder forslaget om, at der vil kunne udbetales udbytte fra pengeinstitutterne efter september 2010, at værdien af statens upside kan reduceres af aktionærerne?
26. Er det ikke nødvendigt for sikring af statens side, at staten sikre sig vetoret i forhold til alle fremtidige beslutninger om ændret kapitalstruktur?
27. Hvad er begrundelsen for at der ikke skal fastsættes regler om begrænsningerne af variable løndelev i forbindelse med bankpakke 2 – men at det først skal ske på længere sigt?
28. Hvordan sikres det, at der ikke sker en skævvridning mellem pengeinstitutter, der også ejer pensionsselskaber og øvrige pensionsselskaber/kasser som følge af den statslige lånekapital?
29. Hvorfor er det kun de pengeinstitutter, der vælger at lade sig omfatte af ordningen, der skal være så tilstrækkeligt velpolstrede til at sikre luft i udlånspolitikken? Med udsigt til væsentlige tab kunne det være relevant at lade kravet om højere kernekapitalprocent gælde alle pengeinstitutter – uanset om de valgte at modtage statens lånekapital eller ej?
30. Det har i forbindelse med det seneste års bankkrise været kritiseret, at der i en lang række pengeinstitutter ikke er en klar adskillelse mellem bestyrelse og direktionen. Det ses bl.a. i tilfælde med fondsejerskab. Ville det ikke være relevant at stramme kravene til adskillelse mellem direktion og bestyrelse i forbindelse med bankpakke 2 – og hvilke mulige indgreb ville være relevante?

31. Der ønskes en beskrivelse af de lånevilkår, der er fastsat for AB Svensk Export Kredit til brug for direkte kapitalindskud i virksomheder.
32. Er danske bankers datterselskaber i udlandet omfattet af ordningen.
33. Er danske bankers filialer i udlandet omfattet af ordningen.
34. Er udenlandske ejede banker i Danmark omfattet af ordningen.
35. Er Grønland og Færøerne omfattet?

Dansk Folkeparti

36. Til § 5 i Bekendtgørelse om de risici, pengeinstitutter omfattet af garantiordningen må påtage sig: Vil begrænsningen på årlig 8 pct. i udlånsvækst (stk. 1) og 10 pct. (stk. 2), hvis gearingen er under 3, ikke begrænse udlånsvæksten unødvendigt? Kan disse grænser opblødes? Og ville det ikke forbedre bankpakke 1 med et sundere lånemarked til følge med større konkurrence mellem bankerne?
37. Vil overgangsordningen for statsgaranti på 3 år ikke skabe en mere fair konkurrencesituation for danske banker i forhold til andre europæiske bankpakker?
38. Hvorfor er almindelige indskud ikke omfattet af statsgarantien, men kun simple usikrede senior lån/gæld som f.eks. kommercielle papirer og obligationslån? Vi har tidligere anbefalet en permanent indskydergaranti på ca. 1 mio. kr., der også dækker almindelige indskud. EU-lovgivningen sikrer kun en garanti på 750.000 kr., men flere EU-lande har allerede i dag garantier, der overstiger dette beløb, og flere EU-lande vil fremover formentlig hæve grænserne yderligere.
39. Kan der nævnes de positive effekter ved, at realkreditinstitutterne også omfattes af garantiordningen?
40. Vil mulighederne for at give et engangsbeløb til "sunde" banker, så disse kan overtage "dårlige" banker, ikke svække konkurrencen og svække markedsmekanismerne, så banker de facto så ikke kan lukke?
41. Vil mulighederne for at give et engangsbeløb ikke betyde, at aktionærerne aldrig vil kunne miste deres indskud, som det gælder resten af det danske samfund, og vil dette ikke skabe konkurrenceforvridning mellem banksektoren og andre erhverv?
42. Er hensigten, at alle banker skal have den samme kernekapitalprocent efter de statslige indskud?
43. Der efterspørges en uddybning af modellen med staten som "underwriter" ved en kapitalrejsning blandt private investorer. Der ønskes også tænkte eksempler.
44. Er det ikke vigtigt, at prisen på kapitaltilførslen ikke bliver så høj, at det ikke bliver attraktivt for bankerne at bruge den statslige kapital?

45. Er der ikke fare for, at staten med mulighederne for "upside" og konverteringsmulighed til aktiekapital vil sidde tilbage med ejerskab af de "dårlige" banker? Er det ikke sundere, at disse banker afvikles?
46. Det bedes uddybet, hvorfor der ikke er eksakt tidsbegrænsning på de statslige kapitalindskud, som det har været tilfældet med bankpakke 1. I realiteten vides det ikke, om den statslige kapital skal stå til rådighed i 2 år, 20 år eller 200 år.
47. Er det ikke uhensigtsmæssigt, at der efter de nye regnskabsstandarder (IFRS) ikke kan ske nedskrivning af tab, før de er konstateret. Dette har tidligere kunne ske, hvilket har givet langt større fleksibilitet og muligheder for gradvise justeringer af kommende og konstaterede tab.

Radikale Venstre

48. Hvad er sikkerheden for at bankerne rent faktisk låner videre ud til virksomhederne, dvs. at pakken virker efter hensigten?
49. Hvad er task force'n's juridiske stilling?
50. Vil regeringen overveje forslag der sikrer et armlængdeprincip i sagsbehandlingen?
51. Hvorfor på forhånd begrænse den finansielle værktøjskasse til kun at omfatte statslige kapitalindskud? I nogle situationer kan der måske være brug for køb af aktier, i andre situationer andre typer af finansielle instrumenter.
52. "Den løbende administration af kapitalindskuddene skal ske igennem en af statens eksisterende tilskudsadministrationer" – hvilken? Hvis der lægges op til at gøre brug af en allerede eksisterende tilskudsadministration er der vel ikke særskilt brug for task force'n?
53. Hvordan sikres armlængde-princip når både ministerier og Finanstilsyn skal administrere ordningen?
54. Hvad er den gennemsnitlige solvensgrad?
55. Skal regeringens udspil forstås på den måde at man forsøger dels at løse et akut problem for nogle af institutterne med kapitaltilførsel ift. refinansiering af indlånsunderskud og dels forsøger at give institutterne incitament til at låne videre ud? Fordrer de to problemstillinger ikke hver deres type af svar? Altså at man f.eks. ifbm. videreudlån er mere fleksibel?
56. Hvordan håndteres de banker der måtte falde udenfor kriterierne i pakke 2, men som ikke nødvendigvis måtte være på vej over i afviklingselskabet?
57. Banker som er datterselskaber af børsnoterede selskaber? Hvem er det? Hvis det er Nordea bør der vel laves en aftale med den svenske stat?

Liberal Alliance

58. Hvordan sandsynliggør man et behov i størrelsesordenen 100 mia, og bliver processen først til mølle eller hvad ?
59. Da bankpakke 1 primært har ramt de store sunde banker, mens det nye forslag næppe er interessant for disse, hvordan kan den samlede effekt heraf ikke forventes at stille banksektoren og dermed samfundet dårligere, end den effekt der kan opnås ved simpelt hen at ophæve de negative effekter af kapitalforringelsen, der følger af bankpakke 1. Det ville være en enkel løsning helt uden den vanskelige statslige markedsstyring, som altid vil byde på en række dilemmaer. (Man giver medicinen til de sunde osv. og kan man bedømme bedre end markedet, der har en indbygget risiko osv.?)
60. Det foreslås i oplægget, at "med henblik på at tiltrække privat kapital, vil det efter september 2010, igen blive muligt at foretage udbyttebetalinger. Da det klart er at foretrække, at privat kapital tiltrækkes istedet for forbrug af offentlige midler (og effekten og vigtigheden af udbyttebetalinger i den sammenhæng anerkendes) hvordan begrundes det så at bibeholde den forhindring for privat kapitaltilførsel i næsten to år - istedet for at ophæve ordningen med øjeblikkelig varsel ?
61. Hvordan begrundes en begrænsning af de variable løndelev overfor de banker, der ikke har oplevet problemer og ikke har benyttet sig af statsligt kapitalindskud.
62. Hvilke overvejelser har man gjort sig i tilfælde af, at hjælpepakken ikke virker, evt. fordi den ikke er attraktiv nok - eller fordi den ikke "batter" som følge af, at kun mindre lidt dårligere drevne banker er interesseret.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 1-3 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

1. Der ønskes en opdeling af de enkelte danske pengeinstitutter fordelt på gruppe 1-4 – jf. tabel 1
2. Der ønskes en oversigt over solvensgraden af samtlige danske pengeinstitutter – jf. tabel 2. Opgørelsen bedes foretaget med opdeling af bankerne på grupperne 1-4.
3. Der ønskes en oversigt over størrelsen af kernekapital for samtlige pengeinstitutter. Opgørelsen bedes foretaget med opdeling af bankerne på grupperne 1-4.

Svar:

I tabel 1 er vist kernekapitalprocent og solvensprocent for pengeinstitutterne fordelt på grupper medio 2008. De er opgjort på institutniveau.

Tabel 1. Kernekapitalprocenter og solvensprocenter

Navn	Solvensprocent	Kernekapitalprocent	Navn	Solvensprocent	Kernekapitalprocent
Gruppe 1					
NORDEA	11	8,2	SYDBANK	14,9	10,8
DANSKE BANK A/S	17	12,3	FIH	14	10,6
JYSKE BNK	11,3	9,9			
Gruppe 2					
FIONIA BANK	11,3	8,8	VESTJYSK BANK	11,2	8,3
AMAGERBANKEN	12,3	8,4	NYKREDIT BNK	9,4	7
ARB. LANDSBANK	10,9	10,9	SPARBANK	11,2	9,6
FORSTÆDERNES BNK	11,4	7,7	SPAR NORD BNK	11,8	10,1
RINGKJØB.LANDBOBANK	15,5	12,4	SAMMENSLUTNINGEN ANK	14,2	14,3
ALM. BRAND BNK	9,8	7,2			

Gruppe 3

LÅN OG SPAR BNK	23,3	19,1	DEXIA BANK DENMARK	15,9	15,9
SPAREKASSEN SJÆLLAND	16,7	12	CAPINORDIC BANK	64,69	63,03
DRAGSHOLM SPK	20,6	21	FIH KAPITAL BANK A/S	15	15
FANEFJORD SPK	16,2	16,4	CARNEGIE BANK	27,28	15,21
LOLLAND SPK	18,2	15,4	HVETBO SPK	18	15,5
MIDDELFART SPK	16,6	11,6	LØKKEN SPK	17,7	17,4
FÅBORG SPK	13,4	11	DRONNINGLUND SPK	19,2	17,1
SVENDBORG SPK	17,9	16,4	SPK VENDSYSSEL	17,7	16,9
SAXO BNK	11,8	6,9	THY SPK	16,3	16,3
E-TRADE BNK	17,3	17,55	MORSØ SPK	13,2	13,7
BASIS BNK	12	6,6	SPK LIMFJORDEN	19	17,7
CANTOBK	75,21	75,21	FRØSLEV-M SPK	21,3	21,5
FINANSBANKEN	11,5	9,5	EKSPRESBANK	21,9	21,9
DANSKE ANK. BNK	27	25	SPAR MORS SPK	19	14,6
DIBA	15,2	10,4	BANK DNB NORD A/S	21,02	17,3
MAX BANK A/S	15,8	8,9	FARSØ SPK	11,7	8,3
SKANDINAV. ENSK. AS	75,5	96	EIK BANK DANMARK A/S	14,4	12,8
MØNS BNK	16,4	14,1	MIDTFJORD SPK	20,2	21
SKÆLSKØR BANK	13,3	7,8	HALS SPK	19,7	19,8
VORDINGBORG BNK	17,1	11	HIMMERLAND SPK	14,4	13
LOKALBNK I NORDSJ	13,7	11,7	ULSTED SPK	19,7	19,7
GRØNLANDSBANKEN	17,5	16,8	SKALS SPK	15,9	16,2
BRF BANK	12	7,7	LANGÅ SPK	17,5	17,7
LOLLANDS BNK	15,5	15,5	SPAR SALLING	17,5	18,7
LÆGERNES PENS. BNK	29,8	16,9	BALLING SPK	26,6	27,6
VESTFYNS BNK	12,8	10,4	KRONJYLLAND SPK	17,3	17,5
NORDFYNS BNK	15,1	9,9	HOBRO SPK	20,1	20,1
TOTALBANKEN	11,7	8,8	DEN LILLE SPK	20,5	14
ØSTJYDSK BNK	13,8	8	SPK DJURSLAND	19,6	17,1
AARHUS LOKALBANK	12,7	6,4	ØSTJYLLAND	14,2	9,8
DJURSLANDS BNK	12,8	9,5	NR. NEBEL SPK	14,5	14,5
MORSØ BNK	13,1	9,2	FANØ SPK	23	23
NØRRESUNDBY BANK	13,3	12,5	DEN JYDSKE SPK	17,3	16,3

HVIDBJERG BNK	18	12,4	VORBASSE-HEJNS. SPK	17,4	14,6
PEN-SAM BNK	19,4	19,4	BRØRUP SPK	20,5	14,2
RINGKJØB. BNK	14,6	10,5	FRØS HERREDS SPK	19,8	16,4
BONUSBANKEN	14,8	11,4	BROAGER SPK	16,9	15
SKJERN BNK	11,9	10,2	LØGUMKLOSTER SPK	21,3	15,6
VINDERUP BNK	23,2	23,2	BREDEBRO SPK	18,9	15,4
SALLING BNK	13,3	8,5	FOLKESPAREKASSEN	15,1	14,9
KREDITBANKEN	15,8	15,8	FRØRUP ANK	22,9	25
TØNDER BNK	15,4	9,8	ANDL. FÆLLESKASSEN	13,2	13,2
NORDJYSKE BNK	12,2	12,2	MERKUR ALMEN ANK	16,1	15,1
GUDME RAASHOU BANK	12,7	8,4			

Gruppe 4

REFSNÆS SPK	33	29,6	SØBY-S-H SPK	24,4	24,4
ARTS HERRED SPK	13,2	13,9	MIDTDJURS	24,2	22,4
DEN LILLE BIKUBE SPK	20,6	18,7	FRUERING-V SPK	20,4	20,7
KONGSTED SPK	13,4	13	ULFBORG SPK	65,91	71,2
FLEMLØSE SPK	28,4	21,7	STADIL SPK	28	26,6
RISE SPK	23	21,1	BORBJERG SPK	24,8	25,5
LEASING FYN BNK	27,7	27,7	FJALTRING-T SPK	23,3	23,3
Ø. BRØNDERSLEV SPK	22,1	22,1	LUNDE-K ANK	13,95	13,66
NORDMORS SPK	22,6	23,1	RYSLINGE ANK	14,6	14,5
BODDUM YDBY SPK	26,3	26,3	FASTER ANK	27,1	27,1
SØNDERHAA-H SPK	22,1	22,1	KØBENHAVNS ANK	13,1	12,1
KLIM SPK	18,6	19,4	ANDELSKASSEN OIKOS	21,5	21,5
HUNSTRUP-Ø SPK	18,7	18,9	BRENDERUP ANK	29,8	30,5
VOKSLEV SPK	14,13	13,98	EBELTOFT ANK	27,6	27,6
RØNDE SPK	37,1	36,8	SLAGELSE ANK	13,9	13,7
AGRI-EGENS SPK	19,02	19,02	ØSTERVRAA ANK	24,9	24,9
HELGENÆS SPK	18,5	18,5	VARDE ANK	28,1	28,1
VISTOFT SPK	23,2	22,5	THISTED ANK	15,83	15,83
TVED SPAREKASSE	21,2	20,8			

Kilde: Indberetning til Finanstilsynet.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 4 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Der ønskes en oversigt over samtlige realkreditinstitutter med angivelse af Tier 1 kapital hhv. Tier 2 kapital opgjort i mia. kr. og i pct.

Svar:

I nedenstående tabeller er vist tier 1 kapitalen (kernekapital) og summen af tier 1 og tier 2 kapitalen (basiskapitalen/solvensprocenten). Når kernekapitalen i visse tilfælde er større end basiskapitalen skyldes det, at en række fradrag i kapitalen sker direkte i basiskapitalen. Hvis instituttet alene har kernekapital bliver basiskapitalen i disse tilfælde lavere end kernekapitalen.

Tabel 1. Tier 1 og 2, mia. kr., ultimo 2007

Navn	Tier 1 kapital (Kernekapital)	Summen af Tier 1 og 2 kapital (Basiskapital)
	-----Mia.kr.-----	
NYKREDIT REAL	52,9	56,2
REALKREDIT DK	35,6	35,7
BRFKREDIT A/S	10,9	12,5
TOTALKREDIT	10,7	14,3
DLR KREDIT A/S	5,3	8,3
LRF REAL	3,2	3,1
NORDEA KREDIT	12,5	12,4
FIH REAL	0,1	0,1

Kilde: Indberetning til Finanstilsynet.

Tabel 2.
Tier 1 og 2, pct. af risikovægtede poster, ultimo 1. halvår 2008

Navn	Kernekapitalprocent, (Tier 1)	Solvensprocent (Tier 1+2)
NYKREDIT REAL	17,5	18,4
REALKREDIT DK	63,0	63,0
BRFKREDIT A/S	11,2	12,9
TOTALKREDIT	21,5	28,4
DLR KREDIT A/S	6,0	9,4
LRF REAL	33,8	32,8
NORDEA KREDIT	10,2	10,0
FIH REAL	17,4	17,4

Kilde: Indberetning til Finanstilsynet.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 5 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvad er begrundelsen for det eksisterende loft over hybridkernekapital på maksimalt 15 procent?

Svar:

Hybrid kernekapital er en mellemting mellem aktiekapital/egenkapital og lånekapital, hvor førstnævnte kapital anses for at have den højeste kvalitet i forhold til at dække tab. Der har hidtil ikke på EU niveau været regler for hybrid kernekapital. Den eksisterende nationale regulering af hybrid kernekapital baserer sig på retningslinjer udstedt af Basel Komiteen i 1998, den såkaldte "Sydney Press Release".

Sydney Press Release indeholder en overgrænse, hvorefter hybrid kernekapital maksimalt må udgøre 15 procent af Tier 1-kapital, dvs. kernekapitalen. Derudover indeholder Sydney Press Release en række kvalitative krav. De kvalitative krav er forholdsvist generelt formulerede, og der er stor forskel på, hvorledes landene har udfyldt reglerne i national lovgivning.

De nuværende danske regler bygger således på denne anbefaling, herunder også det eksisterende loft på 15 procent. I EU regi er der på baggrund af de historiske erfaringer med hybrid kernekapital og analyser fra den europæiske banktilsyns komité fremsat et forslag til direktivregulering af hybrid kernekapital, der giver mulighed for at medregne hybrid kernekapital med op til 50 procent, jf. bilag 11. Dette forslag er der opnået enighed om i Rådet. Det forhandles nu med Europa-Parlamentet og der forventes opnået enighed om de 50 pct.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 6 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Vurderes det, at Afviklingsselskabets nuværende kompetencer og ressourcer kan håndtere opgaven som angivet i punkt 4. Hvis ikke, hvilke ændringer foreslår regeringen.

Svar:

Forslaget til en overgangsordning for statsgarantien medfører, at det enkelte institut skal ansøge hos Afviklingsselskabet om videre statsgaranti for en del af deres udlånsmasse i op til 3 år. Det er vurderingen, at Afviklingsselskabet vil kunne håndtere denne udfasning af garantiordningen, men at det vil indebære nogle yderligere administrative opgaver i selskabet med heraf følgende ressourcebehov. Dette behov vil blive dækket af præmiebetalingen til staten.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 7 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvilken udvikling på ejendoms- og obligationsmarkedet vil nødvendiggøre at realkreditinstitutterne kan gøre brug af garantiordningen?

Svar:

Den nuværende garantiordning omfatter ikke realkreditinstitutterne. Realkreditinstitutter har givet udtryk for, at den nuværende situation på de finansielle markeder kan gøre det dyrt at finansiere den del af deres SDO-låntagning, der vedrører den supplerende sikkerhedsstillelse. Der gives med forslaget til overgangsordning mulighed for, at realkreditinstitutterne kan gøre brug af ordningen, hvis udviklingen på ejendoms- eller obligationsmarkedet nødvendiggør dette.

I dag gælder der ved långivning med SDO'er, at lånegrænsen på 80 pct. af ejerboligens værdi løbende skal være overholdt. Hvis der således ydes en maksimalbelåning i en ejendom, som umiddelbart efter falder i værdi, vil der opstå den situation, at lånegrænsen ikke mere er overholdt for det pågældende lån. Efter kapitalkravsdirektivets regler vil der i sådanne situationer straks skulle stilles supplerende sikkerhed, medmindre der i forvejen er en overdækning.

Med SDO-lovgivningen indførtes en ny type kapital (Junior covered bonds, også kaldet seniorkapital), der kan optages til brug for supplerende sikkerhedsstillelse. Denne kapital kan alene anvendes til at købe aktiver, som stilles til sikkerhed for SDO-obligationsejerne. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor kapitalen optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde fastlåses til det pågældende lån.

Behovet for udstedelse af junior covered bonds og dermed en statslig garanti for de udstedte obligationer vil således afhænge af størrelsen af prisen på ejendomme. Det første prisfald vil kunne håndteres ved, at egenkapital og evt. garantistillelse fra pengeinstitutterne benyttes til sikkerhedsstillelsen. Ved mere markante prisfald vil der være et behov for at udstede junior covered bonds.

Det skal bemærkes, at investorerne i junior covered bonds tildeles en særlig fortrinsstilling i tilfælde af et instituts konkurs i forhold til simple kreditorer, ansvarlig lånekapital og hybrid kernekapital. Det sikrer staten som garantistiller en bedre stilling i tilfælde af en konkurs.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 8 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvor stort et maksimalt engangsbeløb vurderer regeringen, at der skal kunne udbetales til et pengeinstitut, der tilbyder at overtage et nødlidende pengeinstitut.

Svar:

Der er ikke i forslaget en øvre grænse på det engangsbeløb, som der kan tilbydes et pengeinstitut for at overtage et nødlidende pengeinstitut. Men det er forudsat, at en anvendelse af dette instrument er billigere for Afviklingsselskabet i forhold til de andre instrumenter, som Afviklingsselskabet råder over, under hensyntagen til den finansielle stabilitet.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 9 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvilke krav kan stilles til udenlandske pengeinstitutter, der ønsker at overtage en dansk bank med statsligt tilskud?

Svar:

I lov om finansiel virksomhed er der en regel om, at Finanstilsynet skal godkende enhver, der ønsker at overtage mere end 10 pct. af aktierne i en finansiel virksomhed. Reglen gælder også for udenlandske pengeinstitutter, der ønsker at overtage en dansk bank. Tilsynet vil godkende overtagelsen, hvis overtagelsen ikke strider mod hensynet til at sikre en forsvarlig og fornuftig forvaltning af den finansielle virksomhed. Det vil i praksis sige, at risikoen for at pengeinstituttet kommer i økonomiske problemer ikke må forøges væsentligt ved overtagelsen. Den nuværende regel bygger på et EU-direktiv, som blandt andet indebærer krav om, at der ikke må ske diskrimination.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 10 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Er den sidste formulering i papiret udtryk for at der ikke foretages ændringer i finansiering af bankpakke 1?

Svar:

Der er ikke lagt op til ændringer i finansieringen af den statslige garantiordning.

Det Private Beredskab kan i medfør af lov om finansiel stabilitet afholde udgifter eller foretage investeringer med henblik på at sikre de simple kreditorer i et nødlidende pengeinstitut mod tab.

Udgifterne i medfør af denne bestemmelse nedbringer de indeståelser, som Det Private Beredskab har givet til dækning af underskud i Afviklingsselskabet. Det vil sige selvriskoen på 10 mia. kr. til dækning af de første tab i Afviklingsselskabet, og de yderligere 10 mia. kr. til dækning af tab, når de 10 mia. kr. er tabt sammen med de 15 mia. kr., som Det Private Beredskab har betalt i garantiprovision.

Det Private Beredskab skal som følge af den indgåede aftale give sin tilslutning til, at Afviklingsselskabet får denne nye mulighed for at betale et engangsbeløb.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 11 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Der ønskes en beskrivelse af indholdet i det kommende EU-direktiv om hybrid kernekapital, herunder en nærmere beskrivelse af direktivets behandling af loftet for hybrid kernekapital?

Svar:

I EU regi er der på baggrund af de historiske erfaringer med hybrid kernekapital og analyser fra den europæiske banktilsynsmyndighed fremsat et forslag til direktivregulering af hybrid kernekapital. Dette forslag er der opnået enighed om i Rådet, og det forhandles nu med Europa-parlamentet.

De foreslåede direktivbestemmelser om hybrid kernekapital, der skal gennemføres senest 31/12-2010, medfører, at:

- a) Hybrid kernekapital kan indgå med op til 50 procent af kernekapitalen. Når det foreslås at gå op til 50 procent i direktivet, skal det ses i sammenhæng med, at der stilles en række krav til kapitalen i denne situation. Det kræves således, at kapitalen både skal kunne konverteres til aktiekapital i en nødsituation, og at tilsynsmyndigheden på baggrund af udstederens finansielle og solvensmæssige situation til enhver tid skal kunne forlange kapitalen konverteret til aktiekapital baseret.
- b) Anden hybrid kernekapital - jf. dog c - må udgøre op til 35 % af kernekapitalen, inkl. hybrid kernekapital.
- c) Hybrid kernekapital med udløbsdato og/eller hybrid kernekapital, der indeholder incitamenter til refinansiering – fx step up klausul, må højst udgøre 15 % af kernekapitalen, inkl. hybrid kernekapital.

De kompetente myndigheder vil i henhold til direktivforslaget kunne give tilladelse til, at et institut overtræder ovennævnte grænser midlertidigt i en nødsituation

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 12 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Ønsker regeringen at justere reglerne for hvilke hybride kapitaltyper, der kan medregnes i beregningen af kernekapital?

Svar:

Regeringen ønsker at justerer reglerne for medregning af hybrid kapital i kernekapitalen, så disse bringes i overensstemmelse med det kommende EU-direktiv, jf. bilag 11.

På visse punkter overvejes dog at lade kravene til hybrid kernekapital afvige fra det forventede resultat af direktivet. Af hensyn til, at staten hurtigst muligt kommer ud af sin involvering i kapitaldækningen af pengeinstitutternes forretninger, overvejes det således at tillade, at:

1. Pengeinstituttet kan indløse den hybride statslige kapital efter f.eks. 3 år, ligesom der er gjort i Holland. Efter direktivet skal der gå 5 år før en sådan mulighed må optræde. For at sikre, at statens kapitalindskud også kan indregnes til kapitalopfyldelse efter direktivets ikrafttræden, så der ikke sættes spørgsmålstejn ved instituttets kapitalstyrke, vil der i lovgivningen blive krævet såvel fuldgod erstatning med anden kapital som godkendelse fra Finanstilsynet i forbindelse med indfrielsen.
- 2 Positive incitamentter for institutterne til at indfri lånene. Positive incitamentter til indfrielse er fx, at lånet bliver dyrere i en situation, hvor instituttet udbetaler høje dividender til deres aktionærer - som følge af, at der skal betales 125 procent af udbyttet på aktier i rente på den hybride kernekapital, hvis dette giver en højere forretning end den faste minimumsforretning. Det giver alene incitament til indfrielse, når det går godt, men presser ikke instituttet til at indfri lånet i dårlige tider. Det vil igen her blive sikret, at den hybride kernekapital også efter implementeringen af direktivet kan medregnes til kapitalopfyldelse.

Dette vil være foreneligt med det kommende direktiv, idet der er tale om hybrid kapital udstedt i overensstemmelse med national lovgivning fra før direktivets ikrafttræden og det ikke forringer kapitalens evne til at absorbere tab.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 13 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Der ønskes en opgørelse af hvilke pengeinstitutter, der er børsnoterede, herunder deres individuelle arbejdende kapital?

Svar:

Nedenstående tabel 1 viser de banker, der er børsnoterede og deres arbejdende kapital. Herudover er der banker, der er datterselskaber af udenlandske børsnoterede banker, eller børsnoterede danske selskaber, der i væsentligt omfang driver anden virksomhed end bank virksomhed. For så vidt angår disse henvises til bilag 57.

Tabel 1. Børsnoterede bankers arbejdende kapital

Navn	Arbejdende kapital Mio.kr.	Navn	Arbejdende kapital Mio.kr.
Lån og Spar Bank A/S	7.358	Aarhus Lokalbank Aktieselskab	2.832
Lolland A/S, Sparekassen	5.871	Djurslands Bank A/S	5.405
Fionia Bank A/S	17.558	Morsø Bank, Aktieselskabet	2.991
Faaborg A/S, Sparekassen	5.420	A/S Nørresundby Bank	7.251
Svendborg Sparekasse	2.464	Hvidbjerg Bank Aktieselskab	636
Danske Bank A/S	1.277.411	Vestjysk Bank A/S ³⁾	19.978
Leasing Fyn og Factoring Bank- aktieselskab ¹⁾	112	Ringkjøbing Landbobank, Aktieselskab	11.888
Finansbanken A/S ²⁾	1.354	Skjern Bank, Aktieselskabet	3.437
Amagerbanken Aktieselskab	20.537	Vinderup Bank, A/S	421
DiBa Bank A/S	5.197	Jyske Bank A/S	153.785
Max Bank A/S	4.243	Salling Bank A/S	1.649
Møns Bank, A/S	1.205	Kreditbanken A/S	1.880
Skælskør Bank Aktieselskab	1.978	Tønder Bank A/S	1.763
Vordingborg Bank A/S	1.047	Sydbank A/S	93.186
Grønlandsbanken, Aktieselskab	4.020	Nordjyske Bank A/S	5.587
Lollands Bank, Aktieselskab	1.496	Capinordic Bank A/S ⁴⁾	1.601
Vestfyns Bank A/S	1.555	Sparekassen Hvetbo A/S	1.442
Nordfyns Bank, Aktieselskabet	1.524	Himmerland A/S, Sparekassen	7.296
Totalbanken A/S	2.491	Sparbank A/S	14.650
Østjysk Bank A/S	3.724	Spar Nord Bank A/S	39.549

Anmærkninger:

1) Ejers af Fåborg, Middelfart og Svendborg. Spk. Middelfart er ikke børsnoteret.

2) Ejers af Sparekassen Lolland

3) Fusioneret med Ringkjøbing Bank og Bonusbanken

4) Datterselskab af Capinordic A/S

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 14 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Vil regeringen sikre – i stil med situationen i Norge i 90'erne - at der kan udstedes kongelig resolution om konvertering af hybrid kernekapital, hvis generalforsamlingerne ikke ønsker at ophæve gældende ejerskabsbegrænsninger jf. punkt 5 – eller vil manglende accept af konvertering blot betyde, at pengeinstitutterne ikke får adgang til lånekapital?

Svar:

Når et pengeinstitut søger om at modtage et statsligt kapitalindskud, skal de samtidig acceptere betingelserne herfor. Det vil for fx børsnoterede pengeinstitutter indebære, at de accepterer, at den hybride kapital kan konverteres til aktier af Finanstilsynet (fx ved solvensproblemer) og af køberen (staten)

Hybrid kernekapital er i den foreslåede model i selskabsretlig forstand en konvertibel obligation. Det betyder, at når konverteringsmuligheden udnyttes, så vil det betyde en ændring af selskabets aktiekapital. Derfor skal aktionærerne, det vil sige generalforsamlingen, skulle godkende, at selskabet udsteder sådanne obligationer, herunder vilkårene for konverteringsadgangen. Hvis der i vedtægterne er regler, herunder ejerbegrænsninger, der forhindrer den konvertible obligation i at få virkning efter sit indhold, må reglerne ændres/ophæves eller udstedelsen opgives.

Børsnoterede pengeinstitutter med ejerbegrænsninger vil således skulle ophæve disse før de kan få mulighed for at modtage den hybride kernekapital, medmindre selvfølgelig, at konverteringsadgangen ligger inden for ejerbegrænsningen.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 15 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvor stort et tillæg vurderes ikke-børsnoterede selskaber at skulle betale i ekstra løbende rente?

Svar:

Som udgangspunkt skal tillægget svare til den forventede værdi af den upside, der følger af at have en tilknyttet konverteringsret. Så hvis værdien af den tilknyttede konverteringsret for de børsnoterede banker svarer til et forventet afkast på 2 pct., skal tillægget til den løbende rente være 2 pct.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 16 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvor stort et tillæg vurderes spare- og andelskasser at skulle betale som erstatning for manglende up-side mulighed?

Svar:

Som udgangspunkt skal tillægget svare til den forventede værdi af den upside, der følger af at have en tilknyttet konverteringsret. Så hvis værdien af den tilknyttede konverteringsret for de børsnoterede banker svarer til et forventet afkast på 2 pct., skal tillægget til den løbende rente være 2 pct.

Der skal nærmere tages stilling til, om spare- og andelskasser skal betale et højere tillæg end bankerne i forrentning, fordi forrentningen ikke kan gøres afhængig af udbyttebetaling mv., og fordi forrentningen ikke i tilfælde af mangel på frie reserver kan erlægges i form af aktier.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 17 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvor stort et tillæg vurderes de 8 realkreditinstitutter samt skibskreditfonden at skulle betale?

Svar:

Realkreditinstitutterne er aktieselskaber, der ikke er børsnoterede. De ejes enten af banker eller (indirekte) af foreninger/fonde.

Som udgangspunkt skal tillægget svare til den forventede værdi af den upside, der følger af at have en tilknyttet konverteringsret. Så hvis værdien af den tilknyttede konverteringsret for de børsnoterede banker svarer til et forventet afkast på 2 pct., skal tillægget til den løbende rente være 2 pct.

For de bankejede - Realkredit Danmark er et datterselskab af Danske Bank og Nordea Realkredit er et datterselskab af Nordea Bank Danmark – vil det være naturligt at betalingen (herunder mulighederne for del i kursgevinster) drøftes i forbindelse med drøftelserne med moderselskaberne.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 18 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Punkt 6 bedes uddybet.

Svar:

Et element i at sikre pengeinstitutterne et incitament til at afvikle det statslige kapitalindskud er at lade den løbende rentebetaling stige, hvis pengeinstituttet i større omfang begynder at udbetale udbytte. Det kan konkret ske ved at den løbende forretning fastsættes på følgende måde:

- En løbende minimumsforrentning på 8 procent, eller
- En løbende forrentning på 125 procent af dividenden for aktier, hvis dette giver en højere forrentning end ovenfor.

Denne mekanisme kan illustreres ved et eksempel.

En børsnoteret bank har en aktuel aktiekurs på 10. Denne bank udsteder nu et værdipapir, der har form af hybrid kernekapital og som - i udgangspunktet - har en fast årlig rente på 8 pct. af kursen på værdipapiret, der udstedes til fx kurs 12½. Endvidere kan hvert værdipapir konverteres til én aktie.

Den løbende årlige rentebetaling målt i kroner bliver derved 1 kr. (8 pct. af 12½ kr.)

Hvis det stilles som betingelse af den løbende forrentning altid skal være mindst 125 procent af dividenden for aktier, betyder det, at rentebetalingen skal forhøjes, hvis den årlige dividende per aktie i kroner er større end 0,8 kr. (1 kr./1,25).

Dermed bliver statens løbende renteindtægt afhængig af bankens dividende-politik, som illustreret i tabel 1.

Tabel 1

Dividende per aktie	Fast rentebetaling	Dividende bestemt rente	Faktisk rentebetaling
0,5	1,00	0,63	1,00
0,6	1,00	0,75	1,00
0,7	1,00	0,88	1,00
0,8	1,00	1,00	1,00
0,9	1,00	1,13	1,13
1,0	1,00	1,25	1,25
1,1	1,00	1,38	1,38
1,2	1,00	1,50	1,50

Idéen med denne dividende-mekanisme er, at den giver pengeinstitutterne et incitament til erstatte den statslige kapital med privat kapital i et scenarium, hvor pengeinstitutterne igen får luft til at udbetale høje udbytter.

Sandsynligheden for at dividende-mekanismen bliver bindende afhænger af den fremtidige aktiekursudvikling. Jo større fremtidige kursstigninger, jo større er sandsynligheden for at mekanismen bliver bindende og pengeinstitutterne derved vil ønske at erstatte den "dyre" statslige kapital med "billigere" privat kapital.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 19 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvordan vil regeringen måle, om de kreditinstitutter, der modtager statslige kapitalindskud, har strammet udlånspolitikken mere end den almindelige konjunkturudvikling tilsiger, jf. punkt 7?

Svar:

Der lægges op til, at der i aftalen mellem staten og det enkelte pengeinstitut vil indgå en forpligtelse til halvårligt at aflægge redegørelse for udviklingen i udlånene. Det nærmere indhold af disse redegørelser vil skulle fastlægges. Udover den rent kvantitative beskrivelse kan redegørelsen tænkes at omfatte kreditinstitutets bemærkninger om, hvilke faktorer man især har lagt vægt på i forbindelse med tilrettelæggelsen af det samlede udlån.

Det er hensigten, at redegørelserne vil skulle samles og sammenfattes i en form, der er egnet som redskab til at bedømme udviklingen i de samlede kreditmuligheder på makroplan. Hertil vil andre indikatorer også finde anvendelse, herunder tilkendegivelser fra erhvervsorganisationer og forbrugerorganisationer om opfattelsen af kreditvilkårene.

Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at stille kvantitative krav til kreditinstitutets udlånsvækst i aftalen med staten om kapitalindskuddet.

Dertil er der for store forskelle kreditinstitutterne imellem – forskelle i kundesammensætning, forretningsområde, hidtidig udlånspolitik samt regionale forskelle – som gør, at den samme udvikling i udlånene fra institut til institut ikke vil være hensigtsmæssig.

Det er forventningen, at de kreditinstitutter, der modtager statslige kapitalindskud, ikke vil stramme udlånspolitikken mere, end den almindelige konjunkturudvikling tilsiger under behørig hensyntagen til, at institutterne samtidig skal drive en sund og ansvarlig forretning.

Det grundlæggende formål med pengeinstitutvirksomhed, og dermed et vigtigt grundlag for branchens indtjening, er at formidle kredit. Der er derfor ikke grund til at formode, at kreditinstitutterne ikke vil yde lån, hvis de vurderer at have muligheden for det under hensyntagen til driften af en sund og ansvarlig virksomhed, og hvis deres kunder vil betale den

til enhver tid gældende risikojusterede markedsrente. Formålet med de statslige kapitalindskud er at forøge pengeinstitutternes muligheder for at yde lån. Det forhold at pengeinstitutterne skal op på mindst 12 pct. i kernekapital, giver pengeinstitutterne bedre rum til at kunne holde gang i udlånsvirksomheden.

Statslige kapitalindskud i kreditinstitutterne på op til i alt 100 mia. kr. vil isoleret set kunne give rum for en forøgelse af udlånene på op til 700 mia. kr. set i forhold til en situation, hvor sektoren ikke tilføres ekstra kapital.

Men af flere grunde kan det ikke forventes, at kreditinstitutterne vil udnytte de udlånsmuligheder, der skabes med de statslige kapitalindskud, fuldt ud, og samfundsøkonomisk vil det givetvis heller ikke være hensigtsmæssigt.

For det *første* er danske pengeinstitutters udlåns gearing og indlånsunderskud for øjeblikket historisk høje.

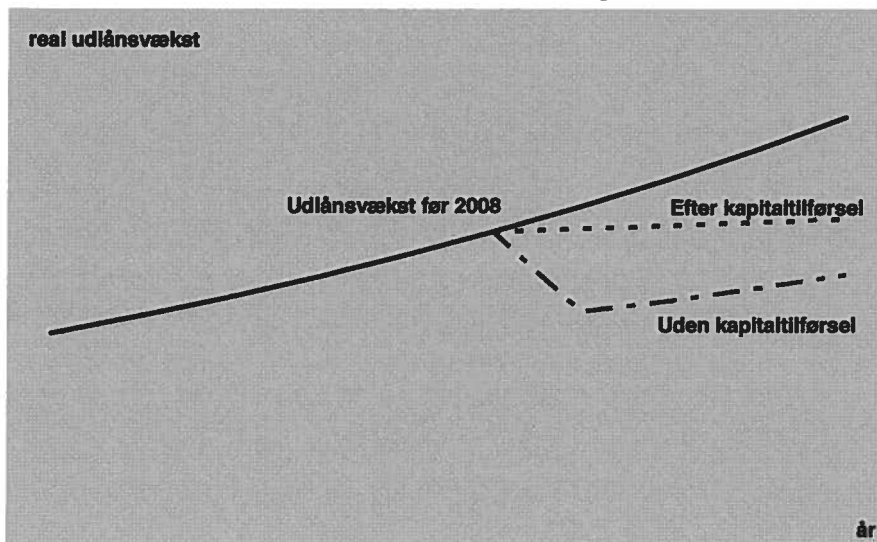
For det *andet* har pengeinstitutterne aktuelt behov for at styrke kapitalgrundlaget med henblik på bedre at kunne tåle konjunkturafhængige forøgelser i tab og hensættelser. En vis andel af det statslige kapitalindskud medgår derfor nødvendigvis til at forøge institutternes kapitalandele, da de vil tilstræbe en vis afstand ned til lovens solvenskrav, og dermed til at sænke udlåns gearingen.

For det *tredje* viser erfaringerne, at konjunktursituationen vil medføre en faldende kreditefterspørgsel, fordi virksomhedernes omsætning vokser mindre end i opgangsperioder.

Og endelig kan der, for det *fjerde*, være et behov for at revidere de senere års kreditpolitik i forhold til virksomheder med u hensigtsmæssige forretningsmodeller. Det vil således være naturligt, at der er virksomheder, der selv efter en statslig kapitaltilførsel vil opleve vanskeligheder med at opnå kredit i det omfang, de ønsker det, ikke mindst i en periode med vigende konjunkturer.

Det er derfor svært at sætte tal på effekten af kapitalindskuddene på udlånet.

På den baggrund illustrerer *figur 1* mulige udlånsforløb i de kommende år i en situation henholdsvis uden og med tilførsel af statslig kapital til pengeinstitutsektoren.

Figur 1. Tænkt udlånsforløb med / uden kapitaltilførsel

Det er ikke muligt at kvantificere udlånsvækstforløbet, men i en situation uden kapitaltilførsel vil der være en betydelig risiko for, at udlånsvæksten i de nærmeste år bliver vendt til et betragteligt initialt fald i udlånene efterfulgt af en langsom tilbagevenden til en årlig udlånsvækst, der er noget lavere end i de senere år. Det er ligeledes muligt, at der selv med statslig kapitaltilførsel sker en nedgang i udlånene, måske særligt på kort sigt, men risikoen for meget markante reduktioner af långivningen vil mindskes.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 20 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Der ønskes en gennemgang af hvilke regler, der er for udbyttebetalinger, aktieoptionsprogrammer, golden parachutes o.l. i England og USA hvad angår de banker, der modtager statsstøtte.

Svar:

I USA kan pengeinstitutterne søge om offentligt kapitalindskud mellem 1-3 pct. af de risikovægtede aktiver i form af hybrid kernekapital med tegningsrettigheder. Der er tilknyttet følgende betingelser for pengeinstitutter, der modtager statsligt kapitalindskud:

- Institutterne kan udbetale udbytte, men ikke øge dem uden godkendelse af en offentlig myndighed i de første 3 år.
- Banken skal sikre, at ledelsens incitamentsaf lønning ikke opfordrer til unødvendig og overdreven risiko.
- Krav på tilbagebetaling af eventuelle udbetalte bonuser, hvis grundlaget efterfølgende viser sig at være forkert.
- Institutterne må ikke i forbindelse med nye ledelseskontrakter indgå aftale om golden parachutes.
- Lønninger udbetalt over 500.000 \$ kan ikke trækkes fra i institutternes skattepligtige indkomst.

I Storbritannien er der ikke lavet et generelt program. I stedet er der foretaget statsligt kapitalindskud i tre pengeinstitutter, der var løbet ind i akutte vanskeligheder, ved køb af aktier og hybridkernekapital. Til de konkrete kapitalindskud er der tilknyttet følgende betingelser vedr. udbytte mv:

- Hvis det statslige kapitalindskud kommer i form af hybrid kernekapital, er der udbyttestop indtil, at den hybride kernekapital er købt ud.
- Ingen bonus til ledelsen.
- Gennemgang af incitamentsprogrammer med henblik på at undgå kortsigtet risikotagning.
- Staten har vetoret i forbindelse med udnævnelsen af nye bestyrelsesmedlemmer.
- Retten til at kræve den siddende direktørs og bestyrelsesformands afgang.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 21 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvad er begrundelsen for, at ordningen gøres frivillig og ikke obligatorisk for pengeinstitutterne?

Svar:

Det er regeringens opfattelse, at en ordning, hvor kreditinstitutterne frivilligt kan vælge at ansøge om adgang til statslige kapitalindskud, bedst muligt fremmer ønsket om at skabe en robust finansiel sektor, så forholdene på kredit- og lånemarkedet normaliseres.

Det vurderes således for det første tvivlsomt, om et pengeinstitut, der mod sin vilje får tilført statslig kapital og dermed mulighed for at øge sine udlån, rent faktisk vil udnytte denne mulighed, eller i stedet vil konsolidere sig med henblik på at kunne tilbagebetale det statslige kapitalindskud, så snart det bliver muligt.

Hertil kommer, at det er vurderingen, at obligatorisk deltagelse i den statslige kapitaliseringsordning, som regeringen har lagt frem, vil rejse alvorlige spørgsmål i forhold til grundlovens § 73 om ekspropriation.

Hvis en bank som led i en obligatorisk ordning forpligtes til at acceptere, at staten får ret til at vælge at konvertere sit kapitaltilskud i banken til aktiekapital, vil der således være tale om en pligt til at acceptere, at en del af et privat formuegode – den pågældende bank – skal afstås til staten, hvis staten ønsker det. Den omstændighed, at staten i givet fald vil have betalt for aktierne, kan i den forbindelse ikke antages at have indflydelse på, om der er tale om ekspropriation, men alene på, hvorvidt der er lidt et tab, som staten skal erstatte. Også andre elementer i regeringens ordning ville rejse alvorlige spørgsmål i forhold til grundlovens § 73, hvis ordningen blev gjort obligatorisk.

Der skal i denne forbindelse også peges på, at den mulighed, der principielt er til stede, for at øge kreditinstitutternes solvens ved at øge lovgivningen solvenskrav fra de nuværende 8 pct. må anses for uforenelig med ønsket om en normalisering af låne- og kreditmarkedet. Selv om en forøgelse af lovgivningens solvenskrav naturligvis ville øge tilskyndelsen til at søge om statslige kapitalindskud, vil pengeinstitutternes udlånsmuligheder være uændrede eller endda formindsket.

Det er således væsentligt at være opmærksom på, at det krav om en solvensprocent på mindst 12 efter det statslige kapitalindskud, der er indeholdt i regeringens forslag, har til formål at sikre, at pengeinstitutterne bliver så konsoliderede, at de både kan modstå betydelig tab og vende tilbage til en mere normaliseret udlåns- og kreditpolitik. Heri ligger også, at pengeinstitutternes solvensprocent forventes at ville blive reduceret igen i de kommende år.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 22 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvilke mekanismer sikrer, at alle større pengeinstitutter lader sig omfatte af ordningen – og dermed ikke forsøger at sikre deres solvens via reducere balancer?

Svar:

Ønsket om at modvirke kreditklemmen forudsætter, at den overvejende del af pengeinstitutterne (opgjort efter størrelse) ønsker at deltage i ordningen.

Det forudsætter videre, at modellen for statslige kapitalindskud er tilstrækkelig attraktiv for kreditinstitutterne i forhold til deres alternative handlemuligheder, hvilket bl.a. afhænger af det enkelte pengeinstituts konkrete situation og forventninger til fremtiden, den tilbudte kapitaltype, afkastet og de tilknyttede betingelser.

Dette har indgået ved udarbejdelsen af det fremlagte forslag, der afspejler målet om, at kreditinstitutterne i betydeligt omfang vælger at benytte tilbuddet om at få tilført statslig kapital på den ene side, og på den anden side statens/skatteborgernes berettigede krav om at modtage betaling, herunder få del i upside, når det er muligt, for at stille kapital til rådighed for kreditinstitutterne.

Konkret har det udmøntet sig i, at kapitalen foreslås tilført pengeinstitutterne i form af hybrid kernekapital, eventuelt med upside, frem for fx aktier. Det er således vurderingen, at mange pengeinstitutter ville fravælge en ren aktiemodel.

Endvidere vurderes det fastsatte, gennemsnitlige afkastkrav at ligge noget under afkastkravet på det private marked, der for hybrid kernekapital aktuelt skønnes at være i størrelsesordenen 11-15 pct. I overensstemmelse med bl.a. de af Kommissionen udarbejdede retningslinjer er det således valgt ikke at tage udgangspunkt i de helt aktuelle markedsafkastkrav, der afspejler, at situationen på de globale kapitalmarkeder er præget af endog meget stor usikkerhed og derfor ikke nødvendigvis repræsenterer en form for ligevægt. I stedet er afkastkravet fastsat på grundlag af ”normalisere-

de" risikopræmier, hvilket vurderes at gøre det tilstrækkeligt attraktivt for kreditinstitutterne.

Endvidere er det valgt at begrænse de ikke-finansielle vilkår for at kunne modtage statslige kapitalindskud, da sådanne tilknyttede betingelser kan gøre det mindre attraktivt at ansøge om statslig kapitaltilførsel.

Det skal understreges, at forslaget er udarbejdet på grundlag af vurderinger foretaget af ministerierne og ministeriernes rådgiver, hvorfor der ikke for nærværende er nogen sikkerhed for, om og i hvilket omfang kreditinstitutterne vil tage imod tilbuddet om statslige kapitalindskud på de oplyste vilkår. Derfor vurderes det også hensigtsmæssigt, at der gives nogen fleksibilitet i forhold til at kunne indgå aftalerne med de enkelte kreditinstitutter, idet det dog skal sikres, at forskelle i vilkår mm. i de enkelte aftaler alene afspejler observerbare forskelle i de enkelte kreditinstitutters situation.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 23 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Der ønskes en vurdering af, hvor mange pengeinstitutter, der vil lade sig omfatte af ordningen – og en vurdering af, hvad den løbende rente støjelse betyder for at pengeinstitutter begynder at fravælge ordningen?

Svar:

Der henvises til svar til spørgsmål 22.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 24 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvilke fordele er der for staten ved at give kapitalen som lånekapital frem for aktiekapital?

Svar:

Et væsentligt argument for hybrid kernekapital frem for aktiekapital er, at et tilbud om kapitaltilførsel i form af hybrid kernekapital i højere grad end aktiekapital forventes brugt af kreditinstitutterne. De hidtidige tilkendegivelser fra kreditinstitutterne tyder således på en præference for indskud i form af ansvarlig lånekapital.

Det gælder tillige, at staten med det foreslåede omfang af kapitaltilførsel i en længere periode ville blive en stor og ofte dominerende aktionær (med ejerandel på op mod 40 pct. i en del pengeinstitutter og endnu højere i nogle få). En sådan *de facto* nationalisering af en betydelig del af kreditinstitutterne vurderes ikke nødvendigvis hensigtsmæssig og forklarer formentlig sektorens modvilje mod en model for kapitaltilførsel baseret udelukkende på aktiekapital.

Det skal dog bemærkes, at staten i kraft af den mekanisme, der vil sikre staten en del af upside – konverteringsret eller tegningsrettigheder – på et tidspunkt kan blive en betydende aktionær i visse kreditinstitutter. Det imidlertid forventningen, at fx en konvertering til aktier vil ske med henblik på at afhænde statens aktiepost inden for en forholdsvis kort tidshorison.

Endvidere gælder, at indskud af aktiekapital kan ikke umiddelbart anvendes i forhold til størstedelen af kreditinstitutterne. Af de ca. 140 pengeinstitutter er 75 spare- og andelskasser, dvs. ikke aktieselskaber. 12 pengeinstitutter er aktieselskaber, men privatejet, og 12 pengeinstitutter er datterselskaber af moderselskaber, som er børsnoterede, hvorfor aktieposter i disse 24 selskaber må anses for meget illikvide. De resterende ca. 40 banker er selvstændigt børsnoterede, hvorfor aktiemodellen principielt vil kunne anvendes. Dog bemærkes, at en stor del af disse har stemmeretsbegrænsninger (og visse tillige ejerskabsbegrænsninger), hvorfor der formentlig vil være en modvilje mod en model med udgangspunkt i aktiekapital.

Det forhold, at det for et stort antal kreditinstitutter ikke er muligt at gennemføre kapitalindsuddet i form af aktiekapital, kan ud fra en ligestillingsbetragtning også tale for modellen med hybrid kernekapital.

Endelig bemærkes, at der til hybrid kernekapital knytter sig en årlig rentebetaling, som kreditinstitutterne dog kan undlade at betale i tilfælde af, at der enten ikke er tilstrækkelige frie reserve, eller pengeinstituttet ikke kan leve op til lovgivningens kapitalkrav. Aktier giver kun et løbende afkast, hvis der betales udbytte, hvilket bl.a. forudsætter, at bestyrelsen finder det forsvarligt i forhold til kreditinstituttets stilling. Det imidlertid ikke entydigt, om denne forskel taler for hybrid kernekapital, hvorfor det alene er ovenstående overvejelser, der har været afgørende for forslaget om at anvende hybrid kernekapital.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 25 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Betyder forslaget om, at der vil kunne udbetales udbytte fra pengeinstitutterne efter september 2010, at værdien af statens upside kan reduceres af aktionærerne?

Svar:

I lov om sikring af finansiel stabilitet er der et forbud for de deltagende institutter mod udbyttebetaling frem til 30. september 2010, fordi det vil bidrage til øget konsolidering og en styrkelse af kapitalgrundlaget.

Et længerevarende stop for udbytte vil vanskeliggøre tiltrækningen af privat kapital, hvilket vil medføre, at det kan blive vanskeligere at erstatte de offentlige kapitalindskud. I forbindelse med tilsvarende kapitaliseringsprogrammer i andre lande er der heller ikke eksempler på udbyttestop, som varer ved, indtil den statslige kapital fuldt ud er trukket ud af institutterne. Derfor er der lagt op til, at udbyttestoppet fastholdes frem til 1. oktober 2010, hvorefter der igen kan betales udbytte. Dog vil der være den begrænsning, at udbyttebetalingerne ikke kan overstige årets overskud, hvilket betyder, at bl.a. kreditinstitutternes frie reserver (overvejende overskud overført fra tidligere år) ikke kan udloddes til aktionærerne.

Med henblik på at beskytte værdien af statens upside vil der i de aftaler, der vil skulle indgås med de enkelte pengeinstitutter, være en række bestemmelser, der har til formål at sikre, at ændringer i kreditinstitutternes kapitalforhold ikke udvander værdien af statens konverteringsret eller tegningsretter. Ud over udbyttebetalinger vil der således i forbindelse med bl.a. efterfølgende kapitaludvidelser, udstedelse af tegningsretter, indfrielse mv. automatisk ske korrektioner i beregningsgrundlaget for den mekanisme, der vil sikre værdien af statens upside.

Det bemærkes, at hybrid kernekapital er et kendt instrument, der tidligere er anvendt i private transaktioner, hvorfor der findes en standard for denne form for bestemmelser.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 26 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

*Er det ikke nødvendigt for sikring af statens side, at staten sikrer sig veto-
ret i forhold til alle fremtidige beslutninger om ændret kapitalstruktur?*

Svar:

Der vil generelt ikke være behov for en statslig veto i forhold til fremtidige beslutninger om ændringer i kreditinstitutternes kapitalstruktur, da der i aftalerne med kreditinstitutterne vil være en række standardbestemmelser, der automatisk sikrer, at værdien af statens konverteringsret eller tegningsretter ikke påvirkes af sådanne beslutninger.

Der henvises i øvrigt til bilag 25.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 27 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvad er begrundelsen for at der ikke skal fastsættes regler om begrænsningerne af variable løndelev i forbindelse med bankpakke 2 – men at det først skal ske på længere sigt?

Svar:

Det følger af den politiske aftale om sikring af finansiel stabilitet, som blev indgået mellem regeringen, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Liberal Alliance, at institutterne, der deltager i garantiordningen, ikke i ordningens levetid må igangsætte nye aktieoptionsprogrammer, og eksisterende programmer ikke må forlænges eller fornyes.

Som led i aftalen blev det endvidere aftalt, at der i ordningens løbetid – det vil sige inden den 30. september 2010 - skal strammes op om finansielle virksomheders anvendelse af aktieoptionsprogrammer med henblik på at begrænse omfanget af variable løndelev.

Regeringen vil i løbet af foråret 2009, som aftalt i forligskredsen, fremlægge et forslag til en stramning af reglerne til drøftelse blandt forligspartenerne.

Det er således allerede aftalt, at der skal ske en stramning på området efter 30. september 2010, hvor garantiordningen udløber.

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Finansministeriet

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 28 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvordan sikres det, at der ikke sker en skævvridning mellem pengeinstitutter, der også ejer pensionselskaber og øvrige pensionselskaber/kasser som følge af den statslige lånekapital?

Svar:

Pengeinstitutter, der ejer pensionselskaber, vil alene få tilført kapital til penge- og realkreditvirksomhed.

Der vil i lovgivningen og i aftalen med instituttet blive fastsat begrænsninger, der forhindrer, at kapitaltilførslen benyttes til at styrke kapitaldækningen i moderselskabet eller søsterselskaber. Det vil derimod ikke være ønskværdigt eller hensigtsmæssigt helt at afskære et moderselskab fra muligheden for at tilføre kapital til et datterselskab i problemer. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det næppe er sandsynligt, at der med den nuværende situation på kapitalmarkederne vil være moderselskaber, der accepterer, at datterselskaber bevidst bringer deres kapitaldækning i fare af konkurrencemæssige årsager.

For det andet må bemærkes, at der allerede er lavet en generel aftale mellem Økonomi- og Erhvervsministeriet og Forsikring & Pension om finansiell stabilitet på pensionsområdet, der skal bidrage til, at pensionsopsparere og boligejere ikke lider unødige tab som følge af den finansielle krise. Aftalen giver institutter en kapitallempelse ved, at realkreditrenten midlertidigt vil indgå i den rentekurve, som pensionselskaberne skal bruge til at beregne deres forpligtigelser med. Endvidere mindskes risikoen for unfair konkurrence ved, at der i denne periode med turbulens og betydelige kursfald på de finansielle markeder, og et deraf følgende behov for at selskaberne udviser forsigtighed og konsoliderer sig, sættes loft over bonuspolitikken og fastlæggelse af kontorenter.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 29 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvorfor er det kun de pengeinstitutter, der vælger at lade sig omfatte af ordningen, der skal være så tilstrækkeligt velpolstrede til at sikre luft i udlånspolitikken? Med udsigt til væsentlige tab kunne det være relevant at lade kravet om højere kernekapitalprocent gælde alle pengeinstitutter – uanset om de valgte at modtage statens lånekapital eller ej?

Svar:

I de gældende regler stilles der krav om, at pengeinstitutterne skal opgøre deres individuelle solvensbehov, der er et udtryk for de risici, som pengeinstituttet driver virksomhed under. Hvis et pengeinstitut har udsigt til væsentlige tab, skal solvensbehovet hæves for at tage højde for sådanne tab.

Derimod skal solvensbehovet ikke tage højde for, at pengeinstituttet skal sikre luft i udlånspolitikken, hvis instituttets strategi eksempelvis er at mindske sit udlån.

Et generelt krav om en høj kernekapital vil dermed tvinge institutterne til at være endnu mere forsigtige, og dermed underminere effekten af statens kapitaltilførelse på långivningen.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 30 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Det har i forbindelse med det seneste års bankkrise været kritiseret, at der i en lang række pengeinstitutter ikke er en klar adskillelse mellem bestyrelse og direktionen. Det ses bl.a. i tilfælde med fondsejerskab. Ville det ikke være relevant at stramme kravene til adskillelse mellem direktion og bestyrelse i forbindelse med bankpakke 2 – og hvilke mulige indgreb ville være relevante?

Svar:

Der er i den finansielle lovgivning allerede en adskillelse af kravene til direktionen og kravene til bestyrelsen. I modsætning til andre aktieselskaber er der endvidere i den finansielle lovgivning den regel, at en direktør ikke må sidde i bestyrelsen for den finansielle virksomhed, hvor vedkommende er ansat. Det gælder også for fondsejede pengeinstitutter.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 31 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Der ønskes en beskrivelse af de lånevilkår, der er fastsat for AB Svensk Export Kredit til brug for direkte kapitalindsud i virksomheder.

Svar:

Det svenske eksportkreditsystem er delt i to:

- AB Svensk Eksportkredit (SEK) yder lånefinansiering
- Exportkreditnämnden (EKN) yder garantier

SEKs ejer- og kapitalforhold

SEK blev etableret i 1962 og er i dag er SEK 100 pct. ejet af den svenske stat. Den samlede kapitalbase er på knap 8 mia. svenske kroner.

Forretningsmodel og lånevilkår

SEK's formål er at sikre adgang til finansielle løsninger for eksport og infrastruktur. SEK kan både selv låne ud eller refinansiere bankers udlån. SEKs eksportfinansieringsaktiviteter svarer på en række punkter til dem, der herhjemme tidligere blev varetaget af Dansk Ekportfinansieringsfond.

SEK tilbyder en markedsrente svarende til SEK's cost of funds plus en lånemarginal.

Eksportkreditter er normalt arrangeret af kommercielle banker. SEK laver en samarbejdsaftale med banken, som regulerer relationen. I aftalen transporterer banken lånet til SEK, således at SEK bliver "lender of record". Alle rettigheder og forpligtelser i lånedokumentationen, undtagen lånemarginal og fees, transporteres til SEK.

SEK's mandat er inden for de seneste 12-14 år blevet udvidet til udover den internationale eksportfinansiering (herunder CIRR-rentelån) at indeholde "internationally based financing activities" og til at finansiere R&D (research and development) for svenske virksomheder samt infrastrukturprojekter i Sverige og Finland.

Udover dette har SEK etableret et låneprogram specielt for lån til små og mellemstore virksomheder. Sidstnævnte program er et supplement til

markedsmulighederne, som giver små og mellemstore virksomheder, der mangler bankkapacitet hos eksisterende banker, mulighed for at kunne udføre nye eksportaktiviteter.

Der stilles en EKN garanti (eksempelvis på 95 pct.) for eksportlånet. For den udækkede del stilles en bankgaranti. SEK's udlån er således typisk fuldt risikoafdækket med dels en EKN-garanti og dels en bankgaranti.

Initiativer relateret til kreditkrisen

I forbindelse med kreditkrisen har den svenske regering i december 2008 gennemført følgende:

- Givet SEK en lånefacilitet på 100 mia. svenske kroner
- Indskudt 3 mia. svenske kroner i ny aktiekapital i SEK
- Overført aktier (til en værdi af ca. 2,4 mia. svenske kroner) i stats-ejede Venantius AB til SEK til brug for sikkerhedsstillelse
- Givet SEK mulighed for at købe statsgarantier til ny låntagning
- Øget EKNs garantiramme fra Skr 200 mia. til Skr 350 mia.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 32 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Er danske bankers datterselskaber i udlandet omfattet af ordningen?

Svar:

Alle kreditinstitutter i Danmark er som udgangspunkt omfattet af ordningen. Dvs. både danske kreditinstitutter og udenlandske banker.

Henset til, at ordningen skal modvirke en kreditklemme i Danmark, vil danske bankers datterselskaber i udlandet ikke være omfattet, jf. besvarelsen af spørgsmål 28 (Bilag 28).

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 33 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Er danske bankers filialer i udlandet omfattet af ordningen?

Svar:

Udgangspunktet for ordningen er det enkelte kreditinstitut, som har hjemsted i Danmark. Solvenskrav og kapitalforhold opgøres på institutniveau, men ikke på filialniveau. Danske bankers filialer er således omfattet af ordningen, hvad enten de er indenlandske eller udenlandske.

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 34 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Er udenlandske ejede banker i Danmark omfattet af ordningen?

Svar:

Alle kreditinstitutter i Danmark, dvs. danske institutter og udenlandske datterselskaber i Danmark, er omfattet af ordningen.

Udenlandsk ejede banker (datterselskaber) i Danmark vil være omfattet af ordningen, idet de på lige fod med dansk ejede banker formidler kredit til det danske marked.

Filialer af udenlandske banker vil ikke være omfattet af ordningen.

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Finansministeriet

11. januar 2009
BILAG 35

Socialdemokraternes spørgsmål nr. 35 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Er Grønland og Færøerne omfattet?

Svar:

Det vil blive drøftet med Grønland og Færøerne, om de ønsker at være omfattet af ordningen og under hvilke vilkår.

Dansk Folkepartis spørgsmål 1 til bankpakke I af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Til § 5 i Bekendtgørelse om de risici, pengeinstitutter omfattet af garantiordningen må påtage sig: Vil begrænsningen på årlig 8 pct. i udlånsvækst (stk. 1) og 10 pct. (stk. 2), hvis gearingen er under 3, ikke begrænse udlånsvæksten unødvendigt? Kan disse grænser opblødes? Og ville det ikke forbedre bankpakke 1 med et sundere lånemarked til følge med større konkurrence mellem bankerne?

Svar:

Af bekendtgørelsen fremgår, at den har til formål på den ene side at fastsætte en række krav i relation til pengeinstitutternes og filialernes risikoprofil og risikoadfærd i ordningens løbetid med henblik på at hindre, at pengeinstitutterne og filialerne misbruger garantiordningen, og på den anden side, at risikomålene ikke bliver så stramme, at hensigtsmæssig vækst og udvikling går i stå i perioden.

Grænserne i den nævnte bekendtgørelse skal således sammenholdes med et krav om misbrug. Det vil kun være i de tilfælde, hvor en større udlånsvækst eller en overskridelse af en anden grænse vurderes til at være en del af et misbrug af garantiordningen, at Finanstilsynet vil kunne gribe ind. De nævnte risikomål skal først og fremmest opfattes som et overvågningsværktøj.

Et konjunkturtilbageslag vil normalt lægge en naturlig bremse på erhvervsinvesteringerne og dermed dæmpe efterspørgslen på lån fra erhvervslivet. Tilsvarende vil de faldende aktie- og boligpriser også mindske låneefterspørgslen på lån med sikkerhed i disse aktiver. Der kan derfor ikke forventes en lige så høj udlånsvækst, som vi har set i de senere år.

Finansrådet angiver også i deres høringssvar på den reviderede bekendtgørelse af 5. december, at rådet finder det meget positivt, at det nu er klart, at bekendtgørelsen ikke er udformet, så den får en utilsigtet negativ påvirkning på økonomien.

På den baggrund vurderes der ikke at være behov for en opblødning i grænserne.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 2 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Vil overgangsordningen for statsgaranti på 3 år ikke skabe en mere fair konkurrencesituation for danske banker i forhold til andre europæiske bankpakker?

Svar:

Overgangsordningen for statsgaranti vil skabe en mere fair konkurrencesituation for danske banker i forhold til andre europæiske bankpakker.

Eurolandene indgik en aftale den 12. oktober 2008, som generelt åbnede op for at give længere statsgarantier (op til 5 år), end der hidtil var lagt op til. Det Europæiske Råd har efterfølgende endosseret aftalen.

Flere EU-lande har benyttet sig af denne mulighed for at give længere garantier, og længere garantier end der er mulighed for i Danmark. Det betyder, at danske pengeinstitutter er dårligere stillet i konkurrencen med udenlandske pengeinstitutter når det gælder låntagning, der ligger udover den nuværende statsgarantiperiode, dvs. over den 1. oktober 2010.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 3 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvorfor er almindelige indskud ikke omfattet af statsgarantien, men kun simple usikrede senior lån/gæld som f.eks. kommercielle papirer og obligationslån? Vi har tidligere anbefalet en permanent indskydergaranti på ca. 1 mio. kr., der også dækker almindelige indskud. EU-lovgivningen sikrer kun en garanti på 750.000 kr., men flere EU-lande har allerede i dag garantier, der overstiger dette beløb, og flere EU-lande vil fremover formentlig hæve grænserne yderligere.

Svar:

Behovet for en højere dækning af almindelige indskud end de 750.000 vurderes at være beskedent.

Almindelige indskud er fuldt dækket af den nuværende ordning frem til den 1. oktober 2010.

Ifølge EU-reglerne vil der ske en totalharmonisering af indskydergarantien for EU-landene, sådan at alle lande fra 31. december 2010 skal garantere indskud op til 750.000 DKK. Det vil fjerne konkurrenceforvridningen på indskud på tværs af landegrænserne.

Regeringen vil derfor foreslå, at almindelige indskud op til 750.000 DKK allerede fra oktober 2010 vil være fuldt dækket

Ved en indskydergaranti på 750.000 vil 98 pct. af alle indskydere være dækket.

Danmark kan i vid udtrækning fortsætte med at tilbyde fuld dækning for særlig indlån, som fx pensionsopsparingskonti.

Statsgarantien dækker kun simple usikrede senior lån/gæld, som f.eks. kommercielle papirer og obligationslån. Det er helt på linje med, hvorledes andre lande, som fx Storbritannien og Sverige, har afgrænset deres statsgarantier til.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 4 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Kan der nævnes de positive effekter ved, at realkreditinstitutterne også omfattes af garantiordningen?

Svar:

Med de nye SDO regler gælder, at lånegrænsen løbende skal være overholdt. Det er et EU-krav.

Hvis der således ydes en maksimalbelåning i en ejendom, som umiddelbart efter falder i værdi, vil der opstå den situation, at lånegrænsen ikke mere er overholdt for det pågældende lån. Efter kapitalkravsdirektivets regler vil der i sådanne situationer straks skulle stilles supplerende sikkerhed, medmindre der i forvejen er en overdækning.

Hvis realkreditinstitutterne omfattes af garantiordningen, får de mulighed for at opnå garanti for den supplerende sikkerhedsstillelse til ekstra sikkerhed for obligationsejerne og dermed også for låntagerne, dvs. boligejerne.

Supplerende sikkerhedsstillelse eller seniorkapital er en særlig type kapital, der kan optages til brug i situationer, hvor eksempelvis ejendomsprisfald medfører, at lovens lånegrænse på et lån ikke mere er overholdt.

Realkreditinstitutternes behov for garanti af den supplerende sikkerhedsstillelse afhænger af en række omstændigheder ved deres låntagning og prisudviklingen på ejendomsmarkedet. Ved kraftige prisfald kan der blive behov for en stor mængde supplerende sikkerhedsstillelse. Under de nuværende markedsvilkår har også realkreditinstitutterne svært ved at finde finansiering. Statsgaranti for den supplerende sikkerhedsstillelse sikrer derfor realkreditinstitutternes finansieringsmuligheder og mindsker dermed den procykliske effekt af kravet om, at lånegrænsen på fx 80 pct. skal være overholdt løbende.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 5 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Vil mulighederne for at give et engangsbeløb til "sunde" banker, så disse kan overtage "dårlige" banker, ikke svække konkurrencen og svække markedsmekanismerne, så banker de facto så ikke kan lukke?

Svar:

Der er med lov om finansiell stabilitet udspændt et generelt sikkerhedsnet under de simple kreditorer i pengeinstitutterne. Der er med den valgte løsning lagt vægt på, at den ansvarlige kapital i videst mulig omfang skal bære de første tab med henblik på at sikre, at markedsmekanismerne fortsat fungerer.

Aktionærene vil også i forbindelse med betalingen af et engangsbeløb bære de første tab i det nødlidende pengeinstitut, jf. besvarelsen af spørgsmål 6 (Bilag 41).

Afviklingsselskabets mulighed for at betale et engangsbeløb ses derfor ikke i sig selv at svække konkurrencen eller markedsmekanismerne.

Der skal endvidere for det første peges på, at muligheden for at betale et engangsbeløb kun forudsættes anvendt, hvis Afviklingsselskabet vurderer, at det begrænser Afviklingsselskabets tab i forhold til anvendelsen af det eksisterende instrumentarium.

For det andet har Afviklingsselskabet allerede i dag mulighed for efter overtagelsen af nødlidende pengeinstitut at opdele det i en "grøn" del, der sælges, og en "rød" del, der afvikles af Afviklingsselskabet. Muligheden for at betale et engangsbeløb til et pengeinstitut, der overtager et nødlidende pengeinstitut, svarer i en vis forstand til, at både den "grønne" og "røde" del sælges, og at det overtagende pengeinstitut får dækket sine udgifter til at afvikle den "røde" del. Det vil sige udgifter, der ellers skulle være afholdt af Afviklingsselskabet.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 6 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Vil mulighederne for at give et engangsbeløb ikke betyde, at aktionærerne aldrig vil kunne miste deres indskud, som det gælder resten af det danske samfund, og vil dette ikke skabe konkurrenceforvridning mellem banksektoren og andre erhverv?

Svar:

Overdragelsen af det nødlidende pengeinstitut skal ske til en pris, som er fastsat på en åben og transparent måde uanset, om det overdrages til Afviklingsselskabet eller instituttet "købes" af eller fusioneres ind i et overtagende institut.

Det vurderes ikke, at aktionærerne som udgangspunkt vil blive tilgodeset ved betalingen af et engangsbeløb i forhold til Afviklingsselskabets nuværende instrumenter.

Er der behov for at betale et engangsbeløb til et overtagende pengeinstitut for at overtage et nødlidende institut, er det udtryk for, at aktionærernes værdier er tabt. Det vil afspejle sig i den pris, som aktionærerne får for deres aktier.

Det vurderes derfor ikke, at der derfor er forskel på aktionærernes vilkår i pengeinstitutsektoren og i andre erhverv.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 7 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Er hensigten, at alle banker skal have den samme kernekapitalprocent efter de statslige indskud?

Svar:

Nej, det er ikke som udgangspunkt hensigten, at alle banker skal have samme kernekapitalprocent efter de statslige indskud. Hensigten med at tilføre statslig kapital er, at polstringen mod fremtidige tab er tilstrækkelig stor til at skabe luft i udlånspolitikken.

Alle deltagende kreditinstitutter skal som udgangspunkt på baggrund af årsregnskabet for 2008 *efter* kapitalindskuddet have en kernekapitalprocent på mindst 12. Institutter, der *før* kapitalindskuddet har en kernekapitalprocent på 9 eller derover, vil højst kunne få et kapitalindskud svarende til en forøgelse af kernekapitalprocenten med 3, mens indskuddet for institutter med en kernekapitalprocent på under 9 vil udgøre forskellen mellem 12 og deres aktuelle kernekapitalprocent.

I nedenstående tabel er det vist med tre eksempler, hvor meget kapital en bank kan søge om alt afhængig af, om banken har en lav, mellem eller høj kernekapitalprocent i udgangssituationen.

Eksempler på kapitaltilførsel før/efter indskud (kernekapitalprocent)

	Lav	Mellem	Høj
Før	9	10	14
Efter (tilførsel)	12	12-13	14-17

Anm.: Kernekapitalprocenten er lig kernekapital i pct. af risikovægtede aktiver.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 8 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Der efterspørges en uddybning af modellen med staten som "underwriter" ved en kapitalrejsning blandt private investorer. Der ønskes også tænkte eksempler.

Svar:

Når der udstedes hybrid kernekapital, kan det ske som et offentligt udbud på grundlag af et prospekt, der beskriver dels den virksomhed, der udsteder den hybride kapital, dels vilkårene for hybrid kernekapitalen, herunder obligationernes pålydende værdi. På baggrund af den efterspørgsel, som investorerne melder ind i form af købstilbud, fastsættes kursen på obligationen, så efterspørgslen svarer til det ønskede udbud af hybridkernekapital.

Når staten er "underwriter" på en udstedelse af hybrid kernekapital, indebærer det, at staten forpligter sig til at ville opkøbe den del af udstedelsen, der ikke bliver købt af private investorer til en på forhånd fastsat kurs, der typisk vil svare til den pålydende værdi minus en mindre rabat. Rabatten udgør udstederens betaling til staten for at garantere udbuddet og vil i givet fald skulle forhandles med det enkelte pengeinstitut.

Hvis en bank fx ønsker at udstede for 10 mia. kr. i hybrid kernekapital, og private investorer, herunder eventuelt bankens egen aktionærer, aftager 6 mia. kr., vil staten i sin egenskab af underwriter være forpligtet til at opkøbe de resterende 4 mia. kr.

Når denne model er medtaget, er det for ikke at udelukke muligheden for, at den private sektor kan løfte en del af kreditinstitutternes kapitalbehov.

Det er dog umiddelbart vurderingen, at kun et mindre antal kreditinstitutter vil overveje og eventuelt benytte sig af modellen. Baggrunden for overvejelserne om at lade staten skyde kapital i kreditinstitutter er således netop, at de under de nuværende omstændigheder har vanskeligt ved at gøre det i det private marked. Dertil kommer, at der er betydelige omkostninger ved at gennemføre offentlige udbud af hybrid kernekapital, hvorfor muligheden formentlig ikke vil være relevant for mindre kreditinstitutter.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 9 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Er det ikke vigtigt, at prisen på kapitaltilførslen ikke bliver så høj, at det ikke bliver attraktivt for bankerne at bruge den statslige kapital?

Svar:

Det er korrekt, at prisen eller afkastkravet kan blive så højt, at det ikke er attraktivt for bankerne at bruge den statslige kapital.

Derfor er udgangspunktet også, at afkastkravet skal sættes i underkanten af det aktuelle markedsafkast svarende til et markedsafkast i mere normale perioder.

Det er i overensstemmelse med de retningslinier, som EU har meddelt for prisfastsættelse af sådanne kapitalindskud i henhold til statsstøttere reglerne.

For større børsnoterede selskaber ligger det aktuelle markedsafkast for hybrid kernekapital i dag i størrelsesordenen 11-15 pct.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 10 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Er der ikke fare for, at staten med mulighederne for "upside" og konverteringsmulighed til aktiekapital vil sidde tilbage med ejerskab af de "dårlige" banker? Er det ikke sundere, at disse banker afvikles?

Svar:

Det er fortsat regeringens opfattelse, at pengeinstitutter, som er nødlidende, i udgangspunktet skal afvikles. Mens den statslige garantiordning i medfør af lov om finansiel stabilitet løber, vil det skulle ske gennem Afviklingsselskabet.

Det er målet med den foreslåede model for statslig kapitaltilførsel, at kreditinstitutterne i overvejende grad vælger at tage imod tilbuddet om statslig kapital. Det gælder både for dem, hvor staten kan få en upside, og for dem, hvor ejerstrukturen ikke gør det muligt.

Det betyder, at færre kreditinstitutter fremadrettet vil komme i en situation, hvor de vil blive anset som nødlidende. Det er bl.a. et af formålene med at stille krav om, at solvensprocenten efter det statslige kapitalindskud skal være mindst 12 pct.

Der er imidlertid ingen sikkerhed for, at nogle af kreditinstitutterne på trods af det statslige kapitalindskud på et senere tidspunkt vil kunne komme i vanskeligheder. Dermed kan der opstå den situation, at statens engagement i de kreditinstitutter, der klarer sig godt, bliver afviklet, mens staten har et fortsat engagement i de kreditinstitutter, der klarer sig mindre godt. I værste fald kan staten tabe sit kapitalindskud, idet det dog vil blive tilstræbt at finde løsninger, der kan imødegå risikoen.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at visse typer af hybrid kernekapital kan tvangskonverteres til aktiekapital på foranledning af Finanstilsynet – også selv om der ikke er et upside-element tilknyttet.

Hvis hybrid kernekapital skal udgøre mere end 35 pct. af den samlede kernekapital, er det en betingelse, at den hybride kernekapital skal være af en type, som Finanstilsynet kan kræve omdannet til aktiekapital, hvis pengeinstituttet kommer i vanskeligheder. I en sådan situation vil staten

blive aktionær i pengeinstituttet. Et sådant vilkår er uafhængigt af en mulighed for upside, og statens risiko for at sidde tilbage med ejerskab af "dårlige" banker vil i en sådan situation også være uafhængig af muligheden for upside.

Endvidere skal risikoen for tab ses i lyset af bl.a. følgende forhold:

Ved at sikre, at mange kreditinstitutter tager imod tilbuddet, vil staten for det første få en eksponering i forhold til den samlede sektor og ikke kun i forhold til den del af sektoren, der anses for at være svagest.

For det andet indebærer modellen, at der skal fastsættes et afkastkrav for hvert enkelt kreditinstitut, der ud fra en konkret vurdering afspejler de forskelle i risikoen ved at indskyde statslig kapital, der er kreditinstitutterne i mellem.

Til sammen betyder dette, at den gennemsnitlige risikopræmie og dermed den forrentning af den indskudte kapital, som staten vil opnå, i betydeligt omfang vil afspejle den samlede risiko, der er forbundet med de statslige kapitalindskud.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 11 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Det bedes uddybet, hvorfor der ikke er eksakt tidsbegrænsning på de statslige kapitalindskud, som det har været tilfældet med bankpakke 1. I realiteten vides det ikke, om den statslige kapital skal stå til rådighed i 2 år, 20 år eller 200 år.

Svar:

Når der ikke er fastsat en konkret tidsbegrænsning for den hybride kernekapital, skyldes det, at det ifølge lov om finansiel virksomhed er en forudsætning for, at den hybride kernekapital kan tælle med i opgørelsen af solvensen (basiskapitalen), at "gælden ikke må forfalde på et forud aftalt tidspunkt".

Det er imidlertid hensigten, at de statslige kapitalindskud skal være midlertidige. Derfor skal der være en tilskyndelse for pengeinstitutterne til at erstatte den statslige kapital med privat kapital, ligesom staten skal have mulighed for at afvikle kapitalinskuddet.

En høj kuponrente på den statslige kapital vil i sig selv udgøre et incitament for pengeinstitutterne til at komme af med den statslige kapital, hvis situationen på de finansielle markeder normaliseres. Derudover vil der være en exit-tilskyndelse ved at lade de løbende rentebetalinger på den hybride kapital stige med eventuelle udbyttebetalinger. Konkret gøres det ved, at statens løbende rentebetaling mindst skal være 125 pct. af udbyttebetalingen per aktie.

Under antagelse om, at kreditinstitutterne helst vil undgå en større statslig aktieandel, kan statens ret til at konvertere den hybride kernekapital til ordinære aktier ligeledes give en tilskyndelse til at erstatte de offentlige kapitalindskud med privat kapital, hvis markedsforholdene normaliseres, og det bliver lettere at finde privat kapital.

For at kunne opfylde betingelserne for at udgøre kernekapital kan institutterne dog kun indfri kapitalinskuddet efter godkendelse fra Finanstilsynet og tidligst efter fx 3 år, og under forudsætning af, at det erstattes af aktiekapital.

Med henblik på at sikre ro om institutternes kapitalforhold vil staten endvidere først efter en periode på fx 3 år kunne gøre brug af sin konverteringsret.

Dansk Folkepartis spørgsmål nr. 12 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Er det ikke uhensigtsmæssigt, at der efter de nye regnskabsstandarder (IFRS) ikke kan ske nedskrivning af tab, før de er konstateret. Dette har tidligere kunne ske, hvilket har givet langt større fleksibilitet og muligheder for gradvise justeringer af kommende og konstaterede tab?

Svar:

Den nuværende krise har peget på, at der er forhold i reguleringen af bankernes regnskabsopgørelser og kapitaldækning af fremtidige tab, der bør undersøges og strammes op. Der er imidlertid tale om internationale og EU aftalte regelsæt, hvorfor der må findes løsninger herpå i de relevante internationale fora. Regeringen har allerede med bred tilslutning i Folketinget afgivet et dansk indspil til EU med forslag, der skal øge åbenheden og ansvarligheden på kapitalmarkederne. Et af forslagene heri er, at regnskabsreglerne skal være retvisende og samtidig ikke må virke konjunkturførstærkende.

Radikale Venstres spørgsmål nr. 1 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvad er sikkerheden for at bankerne rent faktisk låner videre ud til virksomhederne, dvs. at pakken virker efter hensigten?

Svar:

Kreditinstitutterne – banker, sparekasser, realkreditte – løser en væsentlig opgave i samfundsøkonomien ved at sikre finansiering til kreditværdige virksomheder og husholdninger. Forudsætningen for, at de finansielle virksomheder kan løfte kreditformidlingsopgaven er, at deres kapitalgrundlag er tilstrækkeligt til at kunne modstå de tab, der erfaringsmæssigt følger i kølvandet på konjunkturomslag som det nuværende.

Formålet med de statslige kapitalindskud er at derfor at styrke kreditinstitutternes kapitalgrundlag. Dette forudsætter bl.a.:

- Modellen for statslige kapitalindskud skal være tilstrækkelig attraktiv for kreditinstitutterne i forhold til deres alternative handlemuligheder, således at den overvejende del af dem (opgjort efter størrelse) deltager i ordningen, og den samlede kapitaltilførsel dermed får et betydeligt volumen.
- De statslige kapitalindskud skal sikre kreditinstitutterne en stødpude mod de fremtidige tab, der må forventes at følge i kølvandet på konjunkturafmatningen, som er stor nok til at skabe luft til at undgå en unødigt stramning af udlånspolitikken.

Om ordningen af pengeinstitutterne anses som attraktiv i forhold til deres alternative handlemuligheder afhænger blandt andet af det enkelte pengeinstituts konkrete situation og forventninger til fremtiden, den tilbudte kapitaltype, afkastet og de tilknyttede betingelser.

For så vidt angår vilkårene har Kommissionen fastsat retningslinjer for, hvor stort et forventet afkast medlemsstaterne skal kræve på de statslige kapitalindskud for, at det ikke anses som statsstøtte, ligesom afkastet skal fastsættes baseret på en individuel og konkret vurdering af det enkelte kreditinstitut. Afkastet skal omvendt også have en passende størrelse i forhold til gældende markedskrav til forrentning af ansvarlig kapital. Re-

geringens forslag til vilkår, herunder afkastkrav, er fastlagt med udgangspunkt i en afvejning af disse retningslinjer og krav.

Endvidere skal der kunne tages højde for kreditinstitutionernes forskellighed, som indebærer, at der bliver behov for betydelig fleksibilitet i forhold til indretningen af de statslige kapitalindskud.

I den model, der lægges op til, er der forsøgt taget højde for bl.a. disse forhold under hensyntagen til at sikre staten et fornuftigt afkast af investeringen.

Det forhold at pengeinstitutterne skal op på mindst 12 pct. i kernekapital, giver pengeinstitutterne bedre rum til at kunne holde gang i udlånsvirksomheden. Statslige kapitalindskud i kreditinstitutterne på op til i alt 100 mia. kr. vil isoleret set kunne give rum for en forøgelse af udlånene på op til 700 mia. kr. set i forhold til en situation, hvor sektoren ikke tilføres ekstra kapital.

Men af flere grunde kan det ikke forventes, at kreditinstitutterne vil udnytte de udlånsmuligheder, der skabes med de statslige kapitalindskud, fuldt ud, og samfundsøkonomisk vil det givetvis heller ikke være hensigtsmæssigt.

For det *første* er danske pengeinstitutters udlåns gearing og indlånsunderskud for øjeblikket historisk høje.

For det *andet* har pengeinstitutterne aktuelt behov for at styrke kapitalgrundlaget med henblik på bedre at kunne tåle konjunkturafhængige forøgelser i tab og hensættelser. En vis andel af det statslige kapitalindskud medgår derfor nødvendigvis til at forøge institutternes kapitalandele, da de vil tilstræbe en vis afstand ned til lovens solvenskrav, Dermed sænkes udlåns gearingen.

For det *tredje* viser erfaringerne, at konjunktursituationen vil medføre en faldende kreditefterspørgsel, fordi virksomhedernes omsætning vokser mindre end i opgangsperioder.

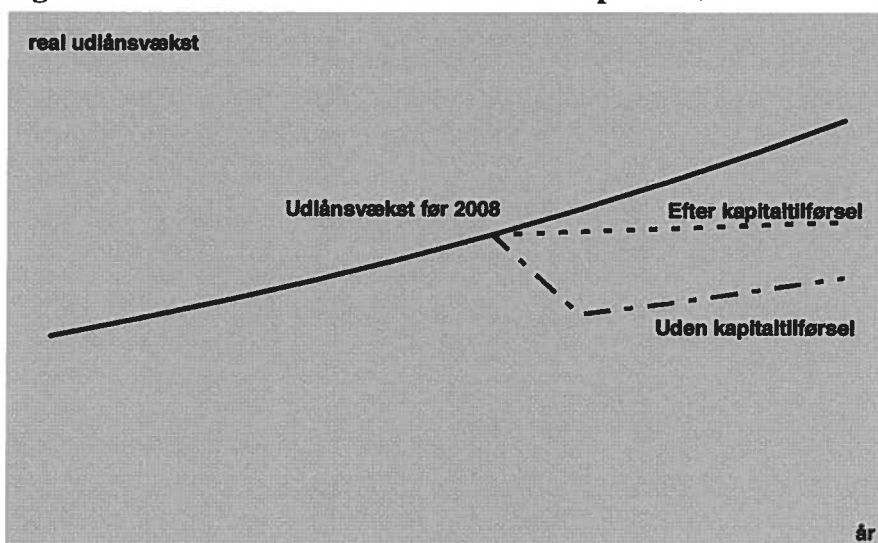
Og endelig kan der, for det *fjerde*, være et behov for at revidere de senere års kreditpolitik i forhold til virksomheder med uhensigtsmæssige forretningsmodeller. Det vil således være naturligt, at der er virksomheder, der selv efter en statslig kapitaltilførsel vil opleve vanskeligheder med at opnå kredit i det omfang, de ønsker det, ikke mindst i en periode med vigende konjunkturer.

Det er derfor svært at sætte tal på effekten af kapitalindskuddene på udlånet. Grundlæggende er formålet med pengeinstitutvirksomhed, og et vigtigt grundlag for branchens indtjening, imidlertid at formidle kredit. Der er derfor grund til at formode, at kreditinstitutterne vil opretholde kredit-

givningen under hensyntagen til driften af en sund og ansvarlig virksomhed.

På den baggrund illustrerer *figur 1* mulige udlånsforløb i de kommende år i en situation henholdsvis uden og med tilførsel af statslig kapital til pengeinstituttsektoren.

Figur 1. Tænkt udlånsforløb med / uden kapitaltilførsel

Det er ikke muligt at kvantificere udlånsvækstforløbet, men i en situation uden kapitaltilførsel vil der være en betydelig risiko for, at udlånsvæksten i de nærmeste år bliver vendt til et betragteligt initialt fald i udlånene efterfulgt af en langsom tilbagevenden til en årlig udlånsvækst, der er noget lavere end i de senere år. Det er ligeledes muligt, at der selv med statslig kapitaltilførsel sker en nedgang i udlånene, måske særligt på kort sigt, men risikoen for meget markante reduktioner af långivningen vil mindskes.

Der lægges op til, at der i aftalen mellem staten og det enkelte pengeinstitut vil indgå en forpligtelse til halvårligt at aflægge redegørelse for udviklingen i udlånene. Det nærmere indhold af disse redegørelser vil skulle fastlægges. Det er hensigten, at redegørelserne vil skulle samles og sammenfattes i en form, der er egnet som redskab til at bedømme udviklingen i de samlede kreditmuligheder på makroplan.

Det vurderes derimod ikke hensigtsmæssigt at stille kvantitative krav til kreditinstituttets udlånsvækst i aftalen med staten om kapitalindsuddet.

Det Radikale Venstres spørgsmål nr. 2 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvad er taskforcen's juridiske stilling?

Svar:

Regeringen lægger op til, at der skal ske en hurtig etablering og opstart af den administrative sagsbehandling af ansøgninger fra kreditinstitutterne, idet ansøgningerne skal behandles indenfor en kort tidsperiode og der vil være tale om en engangsforanstaltning,

Det må forventes, at mange kreditinstitutter vil ansøge umiddelbart efter lovens ikrafttræden af hensyn til at kunne behandle ansøgningen på den ordinære generalforsamling, som for mange banker ligger i marts og april. Ansøgningsfristen er senest d. 30. juni 2009. Det er derfor vigtigt, at der kan ske en hurtig etablering og opstart af den konkrete og (administrative) sagsbehandling.

Der vil blive behov for en vis medarbejderstab, idet der – selv om der på forhånd er fastsat kriterier – vil skulle ske konkret behandling af de enkelte pengeinstitutter og deres ansøgninger om kapitaltilførsel.

Der vil skulle foretages en konkret vurdering af de enkelte institutters ansøgning og udarbejdes udkast til aftaler med det enkelte kreditinstitut, hvorfor der vil være en væsentlig administrativ opgave forbundet med at varetage denne myndighedsopgave. Givet der vil være tale om en myndighedsopgave skal der også sikres en saglig og konsistent sagsbehandling.

Det er derfor hensigten, at taskforcen skal sammensættes af så vidt muligt erfarne sagsmedarbejdere, der udlånes til opgaven fra andre dele af Økonomi- og Erhvervsministeriet og andre ministerier til at løse denne krævende, men tidsbegrænsede opgave.

Herudover taler de særlige regler om tavshedspligt i den finansielle lovgivning for at holde varetagelsen af opgaverne med kapitalindsud blandt en forholdsvis snæver kreds af myndigheder. I den forbindelse spiller det særligt ind, at muligheden for at trække på Finanstilsynets detaljerede

forhåndskendskab til de enkelte kreditinstitutter må anses for helt afgørende, hvis der skal ske en forholdsvis hurtig sagsbehandling.

På denne baggrund foreslår regeringen, at der etableres en taskforce i Økonomi- og Erhvervsministeriet, der vil være omfattet af de forvaltningsretlige regler.

Formålet med at etablere en task-force til at varetage opgaven er således, at der er tale om en koncentreret administrativ opgave, der skal løses indenfor en meget kort tidsperiode.

Det Radikale Venstres spørgsmål nr. 3 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Vil regeringen overveje forslag der sikrer et armslængdeprincip i sagsbehandlingen.

Svar:

Regeringen har valgt at foreslå en model med statslig varetagelse af sagsbehandlingen i regi af Koordinationsgruppen for finansiel stabilitet (Økonomi- og Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Finanstilsynet og Nationalbanken) ved hjælp af en task-force, der oprettes midlertidigt i Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Det sker ud fra en samlet vurdering, hvor der især er lagt vægt på følgende elementer:

- Der er tale om en ordning, som involverer udbetaling af meget betydelige beløb i statslige kapitalindskud, og hvor der på grundlag af på forhånd fastsatte vurderingskriterier – vil skulle ske konkret behandling af de enkelte ansøgninger og træffes myndighedsafgørelser.
- Der vil være stor fokus på ordningen og varetagelsen af hensyn til finansiel stabilitet, mere generelle erhvervspolitiske aspekter og forsvarelig forvaltning af statens midler.
- Der skal ske en hurtig etablering og opstart af den administrative sagsbehandling, idet ansøgningerne skal behandles indenfor en kort tidsperiode.
- Der er tale om en engangs-ansøgningsmulighed.

Den foreslåede model har den fordel, at modellen muliggør en hurtig opstart af håndteringen af kreditinstitutternes ansøgninger kombineret med, at behandlingen af ansøgningerne i væsentlig omfang varetages af personer – og i øvrigt foregår i et organisatorisk set-up – som er fortrolig med myndighedsudøvelse og administrativ sagsbehandling.

Hertil kommer, at der i forhold til de konkrete aftaler med de forskellige typer af pengeinstitutter vil skulle træffes en række valg, der ikke på forhånd vil kunne fastlægges præcist i loven. Fx skal der findes løsninger for datterselskaber af udenlandske børsnoterede kreditinstitutter.

Loven vil derfor skulle udformes, så der skabes den fornødne fleksibilitet til, at der kan indgås aftaler med pengeinstitutterne under hensyntagen til den betydelige heterogenitet i ejerform og kapitalstruktur, der karakteriserer den danske penge- og realkreditsektor og samtidig sikrer løsninger, der er afbalancerede i forhold til andre kreditinstitutter og i forhold til de i loven fastsatte politiske intentioner.

Samtidig muliggør modellen, at Finanstilsynets forhåndskendskab til de enkelte kreditinstitutter og Nationalbankens viden på området inddrages i forbindelse med håndteringen af de enkelte ansøgninger.

Det er kendetegnende for ordningerne i England, Tyskland og Frankrig, at de konkrete garantiaftaler om kapitaltilskud/likviditet, skal godkendes af den relevante minister, og at den endelige beslutningstagen vedrørende aftalerne derfor sker på politisk niveau. Dette til trods for, at der som led i ordninger med kapitaltilskud er etableret selskaber, som ud fra overordnede mandater, varetager en række opgaver i forbindelse med kapitalindskuddene.

Det er regeringens opfattelse, at den foreslåede model bedst sikrer de forskelligartede hensyn, der skal varetages frem for at lægge ordningen ud i et selskab eller lignende.

Der er i vedlagte bilag givet nogle foreløbige kommentarer til RVs forslag om etablering af Danmarks Finansielle Udviklingselskab.

Bilag til spørgsmål 3 fra Radikale Venstre (Bilag 50): Kommentar til Radikale Venstres forslag om etableringen af Danmarks Finansielle Udviklingselskab

Forslaget lægger op til, at varetagelsen af opgaverne i forbindelse med statslige kapitalindskud organiseres ud fra et armlængde-princip. Forslaget indebærer, at der etableres et statsligt selskab (Danmarks Finansielle Udviklingselskab (DFU)), hvor Nationalbanken er eneaktionær, med en uafhængig bestyrelse. Bestyrelsen gives et eksplicit mandat til at sikre statens interesser ved udbetalingen af de statslige kapitalindskud.

1) Valg af kapitalindskudsform

Forslaget lægger op til, at det statslige selskab i vedtægterne vil blive givet valgfrihed mellem at gennemføre kapitaltilførsel til pengeinstitutterne som aktiekapital, supplerende kapital, garantier ved emissioner eller som medinvestor i aktiver.

Regeringen foreslår at det gøres valgfrit for de enkelte institutter, om det statslige kapitalindskud aftales direkte, eller om staten står som underwriter ved en kapitalrejsning blandt private investorer. Der henvises til bl.a. besvarelsen i bilag 51.

2) Brug af armlængde-princip i det organisatoriske set-up

Den grundlæggende overvejelse i forbindelse med overvejelserne om brug af et armlængde-princip ved organiseringen af opgavevaretagelsen forbundet med statslige kapitalindskud er, hvorvidt det vurderes muligt at overlade beslutningskompetencen til en bestyrelse i et selskab eller det vurderes, at beslutningskompetencen skal være på det politiske niveau.

Det er kendetegnende for ordningerne i andre lande (Bl.a. England, Tyskland, USA, Frankrig), at de konkrete garantiaftaler om kapitaltilskud/likviditet, skal godkendes af den relevante minister, og at den endelige beslutningstagen vedrørende aftalerne derfor sker på politisk niveau. Dette til trods for, at der som led i ordninger med kapitaltilskud i flere lande er etableret selskaber, som ud fra overordnede mandater, varetager en række opgaver i forbindelse med kapitalindskuddene. Andre lande har valgt mere direkte organisationsformer.

Organisering af opgavevaretagelse i statslige selskaber sker i Danmark almindeligvis kun, hvis det vurderes, at løsningen af opgaverne i vid udstrækning kan ske uden inddragelse af det politiske niveau.

Ved overvejelser om organisering af opgavevaretagelse i selskabsform skal det endvidere tages i betragtning, at:

- Der er tale om en ordning, som involverer udbetaling af meget betydelige beløb i statslige kapitalindskud, og hvor der på grundlag af på

forhånd fastsatte vurderingskriterier – vil skulle ske konkret behandling af de enkelte ansøgninger og træffes myndighedsafgørelser.

- Der vil være stor fokus på ordningen og varetagelsen af hensyn til finansiel stabilitet, mere generelle erhvervspolitiske aspekter og forsvarlig forvaltning af statens midler.
- Der skal ske en hurtig etablering og opstart af den administrative sagsbehandling, hvor staten hurtigt og indenfor en tidsbegrænset periode skal indgå låneaftaler om kapitalindsud med kreditinstitutterne
- Der er tale om en engangs-ansøgningsmulighed.

Det skal i øvrigt bemærkes, at en medvirken fra Nationalbankens side skal være forenelig med reglerne indenfor EU's økonomiske og monetære samarbejde, herunder forbuddet mod monetær finansiering.

Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen i bilag 49 og 52-53.

Radikale Venstres spørgsmål nr. 4 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvorfor på forhånd begrænse den finansielle værktøjskasse til kun at omfatte statslige kapitalindskud? I nogle situationer kan der måske være brug for køb af aktier, i andre situationer andre typer af finansielle instrumenter.

Svar:

Et statsligt kapitalindskud kan i princippet bestå af supplerende lånekapital, hybrid kernekapital eller aktiekapital.

Som udgangspunkt må det forventes at jo større fleksibilitet og jo flere valgmuligheder der tilknyttes ordningen, jo flere institutter vil ønske at deltage.

Det har imidlertid været en præmis for regeringens model, at der skal ske et indskud af såkaldt kernekapital. Kun hybrid kernekapital og aktiekapital kan indregnes i pengeinstitutternes kernekapital.

Det skal ses i lyset af, at statslige kapitalindskud i alle andre lande også har været indskud af kernekapital. Det er kernekapitalen som bankerne i højere og højere grad bliver målt på af rating-bureauer og internationale investorer, og som derfor bliver afgørende i forhold til at sikre funding m.v. Vedrørende valget mellem aktiekapital eller hybrid kernekapital henvises til besvarelsen af Socialdemokraternes spørgsmål 24 (Bilag 24).

Der er næppe tvivl om, at nogle pengeinstitutter vil være interesseret i at få tilført supplerende lånekapital. Givet at den supplerende lånekapital har en bedre stilling i tilfælde af konkurs er den krævede forrentning typisk mindre, end hvad der gælder for hybrid kernekapital. Dermed bliver kapitalen typisk billigere for pengeinstituttet.

Da den supplerende lånekapital per definition er lånekapital, er det ikke som udgangspunkt oplagt, at der skal være tilknyttet et upside-element til den type af kapital. Den hybride kernekapital minder mere om egenkapital, hvorfor et krav om upside forekommer mere naturligt.

Der er dog principielt muligt at stille krav om, at staten i forbindelse med indskud af supplerende lånekapital skal have et vist antal tegningsrettigheder til aktier i det omfang, at kreditinstituttets ejerstruktur ikke forhindrer det, jf. besvarelsen af spørgsmål 24 (Bilag 24). Hvis der stilles et sådant krav vurderes det umiddelbart at gøre den supplerende lånekapital væsentligt mindre interessant for pengeinstitutterne.

Det vurderes på baggrund af ovenstående mest hensigtsmæssigt fortsat at tage udgangspunkt i en model med kernekapital. Men i forbindelse med en eventuel senere kontakt med Finansrådet skal det afdækkes, hvorvidt der er en reel efterspørgsel efter supplerende lånekapital og i givet fald på hvilke vilkår.

Det Radikale Venstres spørgsmål nr. 52 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

"Den løbende administration af kapitalinskuddene skal ske igennem en af statens eksisterende tilskudsadministrationer" – hvilken? Hvis der lægges op til at gøre brug af en allerede eksisterende tilskudsadministration er der vel ikke særskilt brug for taskforcen?

Svar:

Der skal skelnes mellem behandling af de indkomne ansøgninger om kapitalinskud og den praktiske administration af de enkelte kapitalinskud. Der vil være tale om to forskelligartede opgaver, som placeres i henholdsvis den nævnte taskforce og en af statens eksisterende tilskudsadministrationer.

Taskforcen er nødvendig for at sikre en hurtig opstart af håndteringen af kreditinstitutternes ansøgninger kombineret med, at behandlingen af ansøgningerne i væsentlig omfang varetages af personer – og foregår i et organisatorisk set-up – som er fortløbig med myndighedsudøvelse og administrativ sagsbehandling. Samtidig muliggør taskforcen en direkte og forholdsvis enkel inddragelse af den fornødne finansielle og juridiske ekspertise, der allerede findes inden for staten.

Det skal også ses i lyset af, at der er tale om en engangsmulighed, hvor staten hurtigt og indenfor en tidsbegrænset periode skal indgå låneaftaler om kapitalinskud med kreditinstitutterne. Af samme grund vil taskforcen blive etableret som en enhed i Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Opgaven vedrørende praktisk tilskudsadministration indebærer håndteringen af selve udbetalingen af kapitalinskuddet samt den løbende kontrol af, at staten modtager rentebetaling fra de enkelte kreditinstitutter. Denne opgave vil i vid udstrækning svare til almindelig låne- og tilskudsadministration og kan derfor med fordel placeres hos en allerede eksisterende forvaltningsmyndighed, der i forvejen varetager lignende administrative opgaver.

Det kan fx være Erhvervs- og Byggestyrelsen eller Eksport Kreditfonden, der i forvejen varetager størstedelen af Økonomi- og Erhvervsministeriets

tilskudsadministration, eller det kan være Økonomistyrelsen, der i dag administrerer en række statslige lån.

Det Radikale Venstres spørgsmål nr. 53 af d. 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvordan sikres armlængde-princip når både ministerier og Finanstilsyn skal administrere ordningen?

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 50, lægges der med regeringens forslag op til en model, hvor sagsbehandlingen varetages i regi af Koordinationsgruppen for finansiel stabilitet (Økonomi- og Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Finanstilsynet og Nationalbanken) og ikke ud fra et armlængde-princip. Muligheden for at kunne trække på Finanstilsynets forhåndskendskab til de enkelte kreditinstitutter i forbindelse med håndteringen af de enkelte ansøgninger anses for afgørende for at sikre en ordentlig vurdering af instituttets ansøgning indenfor en forholdsvis hurtig sagsbehandlingstid.

For så vidt angår den efterfølgende overvågning af, om det enkelte kreditinstitut overholder de aftalevilkår, der bliver stillet for det statslige kapitalindskud vil en del af disse opgaver blive varetaget af Finanstilsynet, der i den sammenhæng vil agere uafhængigt af Koordinationsgruppen for finansiel stabilitet. Finanstilsynet vil således skulle føre tilsyn med, at datterselskaber i Danmark af udenlandske pengeinstitutter ikke viderefører statslige kapitalindskud til moderselskaberne. Endvidere vil Finanstilsynet påse, at begrænsningen i udbyttebetaling og forbuddet mod tilbagekøbsprogrammer overholdes.

Koordinationsgruppen for finansiel stabilitet, eksklusiv Finanstilsynet, vil overvåge, at kreditinstitutterne overholder de øvrige aftalevilkår. Det gælder ikke mindst vilkåret om udlånsaktivitet, hvor kreditinstitutterne vil afgive løbende redegørelser.

Radikale Venstres spørgsmål nr. 7 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvad er den gennemsnitlige solvensgrad?

Svar:

Den gennemsnitlige solvensprocent for danske pengeinstitutter er 14,9 procent. Det skal ses i forhold til det generelle solvenskrav på 8 procent. For nogle institutter vil det individuelle solvensbehov være større end 8 procent. De vil skulle have tilstrækkelig kapital til at dække dette solvensbehov.

Radikale Venstres spørgsmål nr. 8 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Skal regeringens udspil forstås på den måde at man forsøger dels at løse et akut problem for nogle af institutterne med kapitaltilførsel ift. refinansiering af indlånsunderskud og dels forsøger at give institutterne incitament til at låne videre ud? Fordrer de to problemstillinger ikke hver deres type af svar? Altså at man f.eks. ifbm. videreudlån er mere fleksibel?

Svar:

De to problemer – kreditinstitutternes likviditetsfremskaffelse og kreditklemmen, der truer realøkonomien – hænger sammen, og de to løsninger – tilførslen af statslige kapitalindskud samt overgangsordningen for statsgarantien i aftalen om finansiel stabilitet – adresserer dem begge.

De statslige kapitalindskud skal sikre luft til at kreditinstitutterne ikke nedbringer væksten i udlånene mere, end den almindelige konjunkturudvikling tilsiger. Men et stærkere kapitalgrundlag efter tilførsel af statslig kapital vil desuden gøre det nemmere for kreditinstitutterne at skaffe funding fra kapitalmarkederne efter september 2010.

Overgangsordningen for statsgarantien vil også gøre det nemmere for kreditinstitutterne at skaffe funding fra kapitalmarkederne og dermed mindskes presset for, at institutterne må nedbringe udlånene for at reducere de senere års stigende indlånsunderskud.

Det må forventes, at der i de kommende år - selv med en længerevarende overgangsordning - vil være en strukturel tendens at pengeinstitutterne vil nedbringe deres indlånsunderskud og dermed afhængighed af funding på de internationale kapitalmarkeder.

Radikale Venstres spørgsmål nr. 9 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvordan håndteres de banker der måtte falde udenfor kriterierne i pakke 2, men som ikke nødvendigvis måtte være på vej over i afviklingselskabet?

Svar:

Alle kreditinstitutter i Danmark, der overholder lovens krav til solvens mv., kan frem til 30. juni 2009 søge om tilførsel af et statsligt kapitalindskud.

Der vil som led i ansøgningen skulle indsendes en redegørelse for instituttets økonomiske stilling og fremtidsudsigter med revisionspåtegning af relevante dele af redegørelsen. Redegørelsen udarbejdes i forbindelse med fastsættelsen af instituttets individuelle solvensbehov, der vedlægges redegørelsen.

På baggrund af ansøgningen – og forudsat, at redegørelsen vurderes at være tilfredsstillende – forhandles individuelle aftaler om størrelsen af og vilkårene for det statslige kapitalindskud med hvert enkelt pengeinstitut.

Institutter, der lever op til lovens solvenskrav og deres individuelle solvensbehov, vil altså - med mindre redegørelsen om deres økonomiske stilling sætter spørgsmålstegn ved opgørelsen af deres individuelle solvensbehov - kunne få tilført et statsligt kapitalindskud.

For de institutter, hvor redegørelsen om deres økonomiske stilling sætter spørgsmålstegn ved opgørelsen af deres individuelle solvensbehov, kan der opstå en "gråzone", hvor der på grundlag af en konkret vurdering må tages stilling til, om et statsligt kapitalindskud vurderes forsvarligt, eller om instituttet må siges at være på vej over i Afviklingselskabet med mindre, der kan findes en privat løsning.

Radikale Venstres spørgsmål nr. 10 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

*Banker som er datterselskaber af børsnoterede selskaber? Hvem er det?
Hvis det er Nordea, bør der vel laves en aftale med den svenske stat?*

Svar:

Banker, som er datterselskaber af børsnoterede selskaber fremgår af tabel 1, hvor bankerne er listet efter deres arbejdende kapital.

Tabel 1.

Banker med børsnoterede mødre, arbejdende kapital (mio. kr.)

Nordea Bank Danmark A/S	302.734
FIH Erhvervsbank A/S	75.358
Alm. Brand Bank A/S	15.194
EIK Bank Danmark A/S	8.235
Skandinaviska Enskilda Banken A/S	8.059
Bank DnB Nord A/S	6.872
Lokalbanken i Nordsjælland a/s	4.381
FIH Kapital Bank A/S	1.870
Carnegie Bank A/S	1.582
E*TRADE Bank A/S	891
Dexia Bank Denmark A/S	523
EkspresBank A/S	484

Alle kreditinstitutter i Danmark, dvs. danske institutter og udenlandske datterselskaber i Danmark, som fx Nordea Danmark, er omfattet af ordningen. I disse tilfælde vil udviklingen i børskursen alene i mindre grad afspejle den gevinst, banken har af kapitalindskuddet. I disse tilfælde er det nødvendig med en individuel forhandling.

Der er 12 banker i denne gruppe, og de har 18 procent af den danske pengeinstitutsektors arbejdende kapital.

Udgangspunktet er det enkelte kreditinstitut. Det vil derfor i Nordeas tilfælde, som udgangspunkt være Nordea Danmark A/S, som der i givet fald skal indgås aftale med.

Datterselskaberne vil blive underlagt særlige vilkår for statslige indskud med henblik på at sikre, at statens kapitalindskud i datterselskabet ikke uden videre kan anvendes til at kapitalisere koncernens øvrige virksomheder. Det kan fx ske ved at fastsætte begrænsninger for ansvarlige lån inden for en koncern, og ved at datterbanker ikke skal kunne erhverve egne aktier og aktier i koncernselskaber.

Liberal Alliances spørgsmål nr. 1 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvordan sandsynliggør man et behov i størrelsesordenen 100 mia. kr., og bliver processen først til mølle eller hvad?

Svar:

Nationalbanken har på grundlag af en stresstest vurderet, at en kapitaltilførsel på ca. 70 mia. kr. vil sikre, at pengeinstitutterne vil kunne modstå kraftige økonomiske chok så som international recession, kraftig kreditklemme i dansk økonomi og en kombination af disse scenarier, jf. notat af 8. januar om behovet for kapitaltilførsel. Finanstilsynet deler denne vurdering og det understøttes af beregninger fra regeringens rådgivere, Rothschild.

En kapitaltilførsel på 70 mia. kr. svarer til,

- at alle pengeinstitutter kan få tilført hybrid kernekapital, så de efter kapitalindsuddet vil få mindst 12 i kernekapitalprocent.
- at institutter, der før kapitalindsuddet har en kernekapitalprocent på 9 eller derover, højest vil kunne få et kapitalindsud svarende til en forøgelse af kernekapitalprocenten på 3.
- at indsuddet for institutter med en kernekapitalprocent på under 9 vil udgøre forskellen mellem 12 og deres kernekapitalprocent.

Beregningerne er foretaget med udgangspunkt i regnskaberne for 1. halvår 2008 og inkluderer ikke realkreditinstitutterne. Hvis realkreditinstitutterne skal have samme adgang til statsligt kapitalindsud svarer det til knap 25 mia. kr.

Med udsigt til, at årsregnskaberne for 2008 kan vise en vis tilbagegang, vurderes en samlet maksimal kapitaltilførsel til penge- og realkreditinstitutterne på 100 mia. kr. ikke usandsynlig med de nævnte principper for fastsættelsen af størrelsen af kapitalindsuddet i de enkelte pengeinstitutter.

De 100 mia. kr. er således ikke en ramme, men et udtryk for det forventede beløb, der vil fremkomme, hvis alle institutterne søger det maksimale beløb i henhold til de nævnte principper. Dvs. at alle kreditinstitutter bli-

ver løftet til mindst 12 pct. og kan ansøge om et løft af kernekapitalen på mindst 3 pct.

Det forhold at pengeinstitutterne skal op på mindst 12 pct. i kernekapital, giver pengeinstitutterne bedre rum til at kunne holde gang i udlånsvirksomheden.

Den samlede størrelse af kapitalindskuddene vil formentlig blive mindre end de 100 mia. kr.

For det første er der mange pengeinstitutter, der har en betydelig kernekapital i udgangssituationen. Det må forventes, at en del af disse ikke vil søge om statsligt kapitalindskud, med mindre der er tilknyttet meget favorable vilkår. Hertil kommer at en del pengeinstitutter, der har muligheden for at søge op til 3 pct. af deres risikovægtede aktiver formentlig vil søge om et mindre beløb.

For det andet er der i regneeksemplet en symmetri mellem penge- og realkreditinstitutterne i mulighederne for at ansøge om kapitaltilførsel, selv om den gennemsnitlige kernekapital i realkreditinstitutterne er 18,1 pct., hvilket er væsentligt højere end pengeinstitutternes 11,2 pct. Flere af realkreditinstitutterne må derfor forventes ikke at ansøge om kapitaltilførsel.

Det følger af ovenstående, at der ikke er tale om en proces med først til mølle. Der vil kunne indgås aftale om statsligt kapitalindskud med alle pengeinstitutter, der ansøger inden 1. juli 2009 og som opfylder betingelserne.

Liberal Alliances spørgsmål nr. 2 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Da bankpakke 1 primært har ramt de store sunde banker, mens det nye forslag næppe er interessant for disse, hvordan kan den samlede effekt heraf ikke forventes at stille banksektoren og dermed samfundet dårligere, end den effekt der kan opnås ved simpelt hen at ophæve de negative effekter af kapitalforringelsen, der følger af bankpakke 1. Det ville være en enkel løsning helt uden den vanskelige statslige markedsstyring, som altid vil byde på en række dilemmaer. (Man giver medicinen til de sunde osv. og kan man bedømme bedre end markedet, der har en indbygget risiko osv.?)

Svar:

Med aftalen om sikring af finansiel stabilitet, som blev indgået mellem regeringen, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Liberal Alliance, blev der spændt et sikkerhedsnet ud under alle simple kreditorer i pengeinstitutter, der er medlem af Det Private Beredskab. I forbindelse med aftalen blev der samtidig indgået en frivillig aftale med Det Private Beredskab, som med aftalen accepterede vilkårene for den statslige garantiordning, herunder finansieringen.

Det er frivilligt at være medlem af Det Private Beredskab, og dermed også frivilligt, hvorvidt pengeinstitutterne ville være omfattet af ordningen. Pengeinstitutter, som er medlem af Det Private Beredskab, må på den baggrund antages at have gjort sig nogle forretningsmæssige overvejelser vedrørende medlemskabet af Det Private Beredskab. Der er derfor ikke tale om, at den statslige garantiordning har ramt nogle pengeinstitutter mere end andre.

Det er ikke regeringens opfattelse, at behovet for et statsligt kapitalindskud i pengeinstitutterne skyldes Det Private Beredskabs betaling til garantiordningen.

Betalingen af garantiprovisionen mindsker isoleret set egenkapitalen i pengeinstitutterne, men statsgarantien sænker samtidig pengeinstitutternes fundingomkostninger i og med, at pengeinstitutterne kan låne med en statsgaranti i ryggen. Hvis fundingomkostninger med aftalen blev sænket

med blot 0,2 procentpoint vil det give pengeinstitutterne en årlig besparelse på mere end 7,5 mia. kr.

Det er vurderingen, at også de større banker vil være interesseret i at få statslige kapitalindsud. Dels oplever de større banker et stigende markedspress for en større kapital i takt med, at mange af de større europæiske banker har modtaget statslig kapital. Dels er risikoen for at kunne få problemer med at opfylde deres solvenskrav ikke isoleret til de små pengeinstitutter, hvis den finansielle uro over de kommende år for alvor forplanter sig til realøkonomien.

Liberal Alliances spørgsmål nr. 3 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Det foreslås i oplægget, at "med henblik på at tiltrække privat kapital, vil det efter september 2010, igen blive muligt at foretage udbyttebetalinger. Da det klart er at foretrække, at privat kapital tiltrækkes i stedet for forbrug af offentlige midler (og effekten og vigtigheden af udbyttebetalinger i den sammenhæng anerkendes) hvordan begrundes det så at bibeholde den forhindring for privat kapitaltilførsel i næsten to år – i stedet for at ophæve ordningen med øjeblikkelig varsel?

Svar:

Forbuddet mod udbyttebetalinger frem til september 2010 er en del af den politiske aftale i oktober 2008 om finansiel stabilitet som et bidrag til konsolidering af sektoren.

Liberal Alliances spørgsmål nr. 4 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvordan begrundes en begrænsning af de variable løndelev overfor de banker, der ikke har oplevet problemer og ikke har benyttet sig af statsligt kapitalindskud?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af Socialdemokraternes spørgsmål 27 (Bilag 27).

Der er i aftalen om sikring af finansiell stabilitet lagt op til en generel stramning. Aftalen er dermed ikke begrænset til de omfattede institutter.

Baggrunden for denne del af aftalen er, at finansielle virksomheder spiller en særlig rolle i samfundsøkonomien og forvalter betroede midler, og at det stiller helt særlige krav til incitamentsstrukturen i finansielle virksomheder.

Liberal Alliances spørgsmål nr. 5 af 9. januar 2009

Spørgsmål:

Hvilke overvejelser har man gjort sig i tilfælde af, at hjælpepakken ikke virker, evt. fordi den ikke er attraktiv nok - eller fordi den ikke "batter" som følge af, at kun mindre lidt dårligere drevne banker er interesseret.

Svar:

Ønsket om at modvirke kreditklemmen forudsætter, at den overvejende del af pengeinstitutterne (opgjort efter størrelse) ønsker at deltage i ordningen.

Det forudsætter videre, at modellen for statslige kapitalindsud er tilstrækkelig attraktiv for kreditinstitutterne i forhold til deres alternative handlemuligheder, hvilket bl.a. afhænger af det enkelte pengeinstituts konkrete situation og forventninger til fremtiden, den tilbudte kapitaltype, afkastet og de tilknyttede betingelser.

Dette har indgået ved udarbejdelsen af det fremlagte forslag, der afspejler målet om, at kreditinstitutterne i betydeligt omfang vælger at benytte tilbuddet om at få tilført statslig kapital på den ene side, og på den anden side statens/skatteborgernes berettigede krav om at modtage betaling, herunder få del i upside, når det er muligt, for at stille kapital til rådighed for kreditinstitutterne.

Konkret har det udmøntet sig i, at kapitalen foreslås tilført pengeinstitutterne i form af hybrid kernekapital, eventuelt med upside, frem for fx aktier. Det er således vurderingen, at mange pengeinstitutter ville fravælge en ren aktiemodel.

Endvidere vurderes det fastsatte, gennemsnitlige afkastkrav at ligge noget under afkastkravet på det private marked, der for hybrid kernekapital aktuelt skønnes at være i størrelsesordenen 11-15 pct. for større pengeinstitutter. I overensstemmelse med bl.a. de af Kommissionen udarbejdede retningslinjer er det således valgt ikke at tage udgangspunkt i de helt aktuelle markedsafkastkrav, der afspejler, at situationen på de globale kapitalmarkeder er præget af endog meget stor usikkerhed og derfor ikke nødvendigvis repræsenterer en form for ligevægt. I stedet er afkastkravet

fastsat på grundlag af ”normaliserede” risikopræmier, hvilket vurderes at gøre det tilstrækkeligt attraktivt for kreditinstitutterne.

Endvidere er det valgt at begrænse de ikke-finansielle vilkår for at kunne modtage statslige kapitalindskud, da sådanne tilknyttede betingelser kan gøre det mindre attraktivt at ansøge om statsligt kapitaltilførsel.

Det skal understreges, at forslaget er udarbejdet på grundlag af vurderinger foretaget af ministerierne og ministeriernes rådgiver, hvorfor der ikke for nærværende er nogen sikkerhed for, om og i hvilket omfang kreditinstitutterne vil tage imod tilbuddet om statslige kapitalindskud på de oplyste vilkår. Derfor vurderes det også hensigtsmæssigt, at der gives nogen fleksibilitet i forhold til at kunne indgå aftalerne med de enkelte kreditinstitutter, idet det dog skal sikres, at forskelle i vilkår mm. i de enkelte aftaler alene afspejler observerbare forskelle i de enkelte kreditinstitutters situation.